

Franckesche Stiftungen zu Halle

Eesti-Ma Rahwa Koddö-ning Kirko-Ramat

Aastal, 1735

Eesti=Ma Rahwa Luhhikenne Palwe=Ramat

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-188152](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-188152)

Eesti-Ma Rahwa
Lühhikenne

Palwe-Ramat;

Seäl sees on

Hommiko-Dhto-Kirriko-ja
muud kaunid Palwed/

Mis

üks wagga Risti-Innimenne
Iggapäaw ja iggal aial omma
Hinge kasuks woib tehha.

Trükkitud 1735. Aastal

Joann. Kam. IV Peatit. 24 salm.

Summal on iſes Waim/ ning/ ſes tedda
fumwardawad / pearwad tedda wai-
mus ning toes fumwardama.

Matteus. Xam. VI Peatükkis.
6=8. salmist sadik.

Kui sinna Jummalat pallud, siis
minne omma kambri / ja panne omma
uks kinni, ja pallu omma Issa / kes
sallajas on; ja sinno Issa / kes sal-
lajas näab / maksab sulle arwalik-
kult.

Ugga kui teie Jummalat pallu-
te / ei pea teie mitte paljo lobbisema
nenda kui need pagganad, sest nem-
mad arwawad / et neid kuultakse om-
ma paljo lobbisemisse pärrast.

Sepärrast ärge sage mitte nende
sarnatseks / sest teie Issa teab / mis
teil tarwis on, ennego teie pallute.

S Armas Sõbber.

Sed kallid kärsud ning tõotused, mis läbbi Jummal on käsknud palwet teha, ning tõotanud kuulda, peawad meile mainitsusseks ollema, et meie omma sure hinge hädä püame öiete tunda, ning omma helde Jummalä käest abbi otsime. Temma on armolinne ning helde, ning tahhab meid aidata, temma on feigewäggewam ning woiß meid aidata. Surem hulf mõtleb, et nemmad ei moista luggeda egga palwet teha, sepärrast jätwad nemmad palwet mahha, ning ei sa sedda armo, mis Jummal heal meile neile tahhab anda. Nemmad mõtlewad, et Jummal illusad ning targad sannad tahhab, ning et palwe wägga raske asj on; se läbbi tewad nemmad ennestele suurt kahjo. Sest, mis Jummal paljo holib wäljaspiddistest sannust, kui temma meie süddame pohja isfi läbbikatsub ning ärratunneb? Temma teab ning moistab nende häddaliste sallajamad mõtted ning õhkamisest. Sepärrast moistab feige rummalam innimenne palwet teha, kui temma omma hädä sees feigest süddamest Jummalä pole õhtab, ning Jesusse pärrast abbi pallub nisugguste sannadega, mis hädä isfi õppetab, sest se palwe on Jummalä mele pärrast, ning kulusse temmal heldeste. Kõrged ning hoewliskud sannad tunnistawad ühbest kõrgest süddamest, sedda ta wihtab. Sepärrast pea ennam murret süddame kui sannade pärrast, et sinno palwed ning õhkamisest ühbest pattustpöörjast ja uskest süddamest tullesid.

üks

üks raske asj on se palwe neile, kes sedda patust ello armastawad, ja ei tahha Jummalale pole ennast pöördä. Sest luida woib üks innimenne, kes hädä sees ep olle, appi hüda, kui temmale mitte abbi tarwis ei lähhä? nenda ka, luida woib üks innimenne, kes omma patto hädä ei tunne, õigest süddamest luggeda? sest et temma ei tea sedda hädä, mis sees ta ellab, ja ei tunne, egga ussu sedda abbi ja walmolikko õnnistust, mis temma omma Jeesuse käest woib sada. Se pärrast pallu omma Jeesust, et sinna sedda suurt hädä, mis sees sinno hing patto ja nende walmolikko waenlaste pärrast ellab, ennese sees õlete teäda saad, kui sefinnane hädä tundminne saab teggema, et sa ilma õppetamatta mõistad luggeda, ja õhkamisega allati omma Jeesuse pole küssenda, senni kui temma omma armoga sulle abbiks tulleb.

Need palwed, mis sinna siit ramatust lelad, pearwad sinnule õppetussels ning juhhatamissels ollema; et sa ka issi õppid omma ennese sannade ning õhkamistega Jummalale käest abbi otsima ka omma ihholikko tõ jures.

Pühha Waim on feigeparras õppetaja, kes õiget palwet, mis Jummalale mele pärrast on, sinno süddamesse sütab; ilma temmata ei woi sinna mitte süddamest Jummalat palluda, kui pühha Paulus õppetab Rom: rahw. ram. VIII peat. 26. salm: Se pühha Waim tulleb meie nõdurustele meile appi, sest meie ei tea mitte, mis meie peame palluma, nenda kui Eohhus

on; agga sesamma Waim pallub meie eest
õhtamistega, mis ütski ei woi ülesrägida.
Kui Jummal Waimi sind hirmutab sinno pat-
tude parrast, siis sa õppid tõsised pattust-põõrmis-
se palwed teggema ning kui temma sinno kurba süd-
dant Jummal armu ja pattude andeks andmis-
ga rõmustab, siis sa moistad ommas palwes Jum-
malat rõmoga kita ning tänna.

Keit innimesed peawad fül luggema, agga keit
ei kolba palwele. Nende palwed tahhab Jummal
kuulda, kes omma pattude parrast hirmo ennese
sees tundwad, omma endist pattust ello wihta-
wad ja Jესussest üksipäinis abbi otsiwad; Need-
sammad õppiwad meie Jესanda Jესusse pühast
Jēsa meie palwest, mis ja mil wiisil nemmad pea-
wad õiete Jummalat palluma. Sest se kallis
palwe õppetab Jummal rigi asjad kui üllemad
annid keige-essite palwettega takkanoudma, siis
annab Jummal pealegi, mis ihho toidusseks tar-
wis lähhab.

Se palwe, mis su sannaga tehakse, on hea, kui
se süddamest tulleb, kui südda sedda himmustab, mis
su pallub; agga kes aiatwiteks ehk wiisi parrast ja
üksipäinis omma mofkadega lobbiseb, se ei sa om-
mast palwest ühtegi kasso, waid suremat hukkatust
sesamma liajulgusse parrast, et temma karmwala
süddamega ja ilma kindla usfota wottab Jumma-
lat palluda. Separrast mainitseb Jakobus ommas
ramatus 1 peat: 6-8 salmist sadik: Se innimenne
pallugo uskus, ja ärge olgo mitte kahhe wah-
hel: sest kes kahhe wahhel on, se on merre laene
sar-

sarnane, mis tulest aetakse ja kaksipiddi heidetakse. Sest ärgo möttelgo sesamma innimene, et temma middagi Jssanda käest saab. üks kahhe süddamega mees ei olle kindel keige omma tede sees.

Sepärrast on se üks õige palwe, kui sinna pühha Waimo läbbi omma süddame himmoga Jummal pole õhkad, ning temmaga süddame ning suga kõnneled, kui üks laps omma Jssaga, ehk orri omma Jssandaga. Kui sinna ommas süddames heal melel Jummal peäle mõtled, sannadega ehk sannata, siis on se üks õige palwe, ning Jummal on tootanud sedda fuulda. Kui ühhel lapsel middagi pudub, siis pallub temma ni hästi, kui temma moistab, ning wannemad ei holige illusist sannaDest. Agga Jummal on ilmaotsata heldem kui ihholikkud wannemad; temmal ep olle ka illusid sanno tarwis, temma ei holige neist; waid üks südda, mis ilma farowalusseta on, temma sanna ussub, temma käest abbi otsib ning otab, se on temma mele pärrast. Temma teab ning moistab keik, mis meil tarwis on, enne kui meie pallume; temma woib ning tahhab ka paljo ennam tehha ülle sedda, mis meie pallume ehk moistame. Kui meie Jummalaga ommas palwes õppikšime rägima kui üks laps omma emmaga, kül meie siis pea saakšime tunda, kui helde ning armolinne meie Jummal on. Agga kui meie palwed ning õhkamissed Jummal mele pärrast peawad ollema, siis pead sinna ka õppima keik wiikama, mis Jummal kelab; sest fuida woib Jummal sinno palwet fuulda, kui sinna weel tahhad sedda armas-

Iada, mis Jummal ei falli. Sest nenda on kir-
 jotud Joannesse ramatus IX peat: 31 salm. Meie
 teame, et Jummal pattusid ei kule, waid kui
 tegi Jummalakartlik on, ning teeb temma
 tahtmist, sedda kuleb temma. Sepärrast ütleb
 ta se suur Jummal: Es. I, 16-19 salm. Peste,
 puhhastage ennast, saatke ärra omma kurja
 tõ minno silma eest; jätke mahha, mis pahha
 on; õppige head teggema; noudke õigust ta-
 ka; aitke neid, kennele üllekohhus (ehk liga) sün-
 nib; moistke õigust wäeste lastele, ning seis-
 ke leskede eest, tulge siis ning lätke kohtusse,
 ütleb se Jssand: et teie pattud kül peaksid olle-
 ma punnased, siiski peawad nemmad ni wal-
 geka sama kui lummi, ning et nemmad peaksid
 ollema wägga punnased, ommeti peawad
 nemmad walge willa sarnatseks sama. Se-
 pärrast kui sinna nüüd tahhad, et Jummal peab
 sinno palwed kuulma ning sind aitma, siis peab se
 sinno sütem murre ollema, et sa keikist pattust omma
 Jesusse pole ennast pörad, ja usklikko süddame-
 ga temma nimmel sedda taewast Jssa pallud.
 Agga se pallub Jesusse nimmel, kes issiennast
 omma pattude pärrast wihtab, ning ei arwa en-
 nast middagi hea wäart ollewad, agga Jesusse
 waggadusse ning falli lunnastamisse peäle lodab,
 ja selle pärrast ülsipainis Jummalale kääst keli armo
 ning abbi otab. Gesuggune astub Jesusse sees
 ning Jesussega omma palwega Jummalale ette
 ning pallub issiennese, omma üllematte, wanne-
 matte, suggulaste, häddaliste, waenkaste ja kelti-
 de

de innimeste eest, ning Jummal wottab Jeesusse
pärast sedda palwet kuulda ja annab, mis nen-
da Jeesusse nimmel pallutakse.

Sel wiisil, armas risti-innimenne, pallu nüüd
Jummalat isfiárranis, et temma sinno süddame
ennam ning enam ümberpööraks ja nisugguse mele
sulle annaks, et sinna ikka armastad, mis Jummal
armastab, ning wiiskad, mis temma wiiskab, ning
usud mis temma neile on tootanud, kes temma san-
na kuulwad ning tedda armastawad. Kui sinna
nüüd Jummalat tännini ei olle nenda armasta-
nud, siis wotta warsti se kindla nou piddada, et
sa eddespidi ühtegi enam ei tahha armastada
kui omma Jeesust, ning sedda, mis temma mele
pärast on. Ning ehk küll sinno furri südda,
furrat, ning ma = ilm sind püüdwad teelda,
siis ärra wássi mitte ärra pallumast ning Jum-
mala tootust usklast; siis saad sinna rõmoga tun-
da, et se on tõssi, mis meie helde Jeesus ütleb:
Kes ial pallub, se saab, kes ial otsib, se leiab
kes ial kopputab, sellele tehakse lahti: se on,
temma palwet kuulakse. Armolinne Jum-
mal juhhatago sind tõe sisse,
Amen.

Ufs Palwe, mis sees meie
pallume / et meie ommad pal-
wed süddamest woiksime
tehbha.

Sh! taewane Jsa / armolinne
Jummal, minna ollen ufs pat-
tune mulla-tük, ning ep olle
wäart, et ma ommad käed ning silmad
taewa pole tõstan sind palluma; agga et
sinna isst meid olled kästmud palluda, ol-
led meile ka tootanud, et sa meie palwed
tahhad kuulda, siis tean minna, et mo
palwed Jესusse Kristusse parrast sinno
mele parrast on. Alita siis, armolinne
Jummal, et minna õppin õiete Jესusse
nimmel waimus ning tões palluma. Ei-
guta minno süddant, oh helde Jsa om-
ma sõrmega, tühända seddasamina teigest
tühjäst mõttest. Pühhitse minno su, ning
panne isst need sannad minno teie peäle/
mis

mis ma sinno ette pean üllesträgima.
Panne mo silmad ning kõrwad finni, et
ma ühtegi ei nä, egga kule / mis sin ilma
päel on, waid et südda, meel ja mõtted
woiksid taewa pole miina. Kule siis ka
iggal aial minno palwed, ning peasta
mind feigest häddast Jeesusse Kristusse
pärast, Amen.

Homiko-Palwe.

S! helde, armolinne, feigewäggerwen-
ne Jummal, meie Jeesanda Jeesusse
Kristusse Jeesa, minna tannan sind fei-
gest süddamest, et sinna mind minnewal-
dsel olled armolikkult hoidnud, et minno
hinge waenlased mind ei woinud hukkada
egga rikkuda. Sinno nimmel ollen min-
na omma ihholikkust unnest üllestous-
nud, sinno pole pöran minna ennast wi-
witamatta, sest et sinna ütepäinis mind
olled lonud ja lunnastanud, ja sinna üts-
nes woid ka omma pühha Waimo läbbi
mind uestelua ning pühhitseda. Ürra-
ta mind ka nüüd ning järgeste ülles wai-
molikkust patto unnest, et minna pääw pä-
walt woiksin öiete moista, kui suur minno
ruumalus on mo pattuse sündimisse po-
lest/

lest, ning tuida minno kurri südda itta
 pfiab need tadduwad, ilmalikkud annid
 ning himmud, suremaks ning kallimaks
 piddada / kui need waimolikkud annid
 ning himmud. Anna mulle, armastae,
 wane Issa, armo / sedda minno suurt
 söggedust tunda ning tahhetseda, ja peäs-
 ta mind sest hirmsast rummalussest. An-
 na ning kaswata minno sees õiget usko,
 waimolikko tarkust ning wägge, iggapä-
 wa sinno sanna hästi tähele panna, sed-
 da ütspäinis ustuda, ning wihtada teit
 kurjad nouud, mis kurratist, kurjaist in-
 ninestest ning minno kurjast süddamest
 mulle antakse, et minna sinno armo ning
 iggapäwase tahhetsemisse ja pattustpöör-
 misse läbbi woiksin omma wanna kurja
 süddant surretada teige pattude ning kur-
 ja himmudega. Sepärrast hoia mind,
 teigewäggewam õnnisteggia selsinnatsel
 päwal kurrati tiusatusse eest, et temma
 mind needmisse ning wandmisse, liaso-
 misse, wargusse, laistusse, petmisse, san-
 nakuuknatta ello ja mu pattude läbbi
 omma wõrkude sisse ei sa, egga se läbbi
 minno waese hinge ärra ei hukka. Pühhit-
 se mind agga, kallis pühha Waim, et se
 uus innimenne, ehk uus südda, meel ning
 mõtte

mõtte iggapääw woiks ettetulla, ja ei
 mitte silmatirjaks innimeste nähhes, waid
 Jummalas ees õigusse ning pähha ello sees
 ellada. Alita mind siis ka, armas taewa-
 ne Jsssa, et ma omma tõõd teen ei mitte
 silmatirjaks, kui se, kes innimeste mele
 pärrast püab olla, waid et ma woiksin
 omma wannematte sanna kuulda, wagga
 süddamega Jummalat kartes ning hea
 melega tehha, mis nemmad käästwad. An-
 na mulle armo, et minna ka nende sanna
 wottan kuulda, kes wagga waljud on, ja
 mind liga tõga waewatwad / et ma nisug-
 guste wasto ei nurrise, waid kindlaste us-
 sun, et ka se minno heaks peab tulles, kui
 minna kannatlik ollen, sest et keif peab
 heaks tulles neile, kes Jummalat ar-
 mastawad. Juhhata mind nenda, armas
 taewane Jsssa, tanna ning iggal aial, et
 keif minno mõtte, teggo ning ello woiks
 sinno mele pärrast olla. Sinno hõlets an-
 nan minna omma hinge ja ihho, wanne-
 mad, suggulased, teige-ennamiste keif
 waggad risti-innimesed; sinno pühha
 Waim wallitsego mind, sinno pühha In-
 gel olgo minno jures, et se kurri waenlane
 minno peäle ei sa woimust, Amen.

Õhto

Oh̄to: Palwe.

Oh̄! helde, armolinne, teigewāggewen-
 ne Jummal, meie J̄ssanda J̄esusse
 Kristusse J̄ssa / sind tännan minna kei-
 gest sūddamest / et sinna mind minnewal
 pāwal omma sure armo ning wāe lābbi
 olled hoidnud ning fāitsenud / et kurrat
 omma fawwalussega mind ei woinud
 huffada. Minna ei olle mitte wāart kei-
 ge se armo, mis sa minnule norelt pōl-
 welt ning fa tännapāāw olled teinud.
 Mis tanno woin minna sinnule se eest an-
 da? Paliast sannast ei holi sinna mitte,
 waid sinna ütled: anna, mo poeg, mo tāt-
 tar, so sūdda minnule, ning olgo sinno
 te ehk tahtminne minno mele pārrast.
 Minno helde J̄ssa, sa tead, mis sūggune
 kurri sūdda mulon, se ei tahha mitte sin-
 no teed armastada, waid ifka laia tee
 peāl fāia, mis huffatusse sisse satab. Wot-
 ta sedda kurja sūddant minno seest, ning
 parranda pāāw pāwalt minno eksitusēd,
 ning te mind ōtge usso lābbi folbawaks,
 et minna omma patto hādada sūddamest
 tunnen, fahhetsen, ning omma ōnnisteg-
 gia J̄esusse Kristusse pole fowwaste hoi-
 an,

an, kes ütspäinis wäggew on minno patto
 to hawad parrandama / ning minno ih-
 ho ning hinge pühhitsema. Tulleta minno
 mele, et, kui se tännapāwane pāāw on
 lõpnud, nenda ka minno ello pāwad pea-
 wad otsa sama, ning et sinna siis iggaüh-
 hega tahhad arro piddada / fuida temina
 siin ilmas on ellanud, ning temina kätte
 maksta sedda möda, kui iggaüts saab tei-
 nud, olgo hea ehk kurri. Anna mulle se-
 parrast iggapāwa pühha murret minno
 hinge eest piddada, et minna woiksin tā-
 na ning igga õhto omma wiggadussed
 ning efsitussed sulle süddamest üllestun-
 nistada, ning nende wasto abbi otsida
 ning leida. Oh Issand! mainitse mind
 allati sinno pühha Waimo läbbi. Anna
 mulle andeks Jesusse Kristusse minno
 Issanda parrast teit minno efsitussed ja
 pattud, mis on teädawad ehk teādmatta,
 misga minna sinno wasto ollen efsinud,
 ning puhhasta minno südda neist armo-
 likkult. Hoia mind selsinnatsel õsel teige
 patto kurja ning kahjo eest, ning ärrata
 mind home warra ülles, et minna ue pā-
 waga woiksin ue ello sees kāia, teigest
 lihha ning waimo rojussest pühha Wai-
 mo abbi läbbi ennast puhtats tehha ning
 sedda

sedda pühhitsemist löppetada Jummal
tartusfes, Jესusse Kristusse minno õnnis-
teggia parrast, Amen.

Homilo-Palwe Pühhapawal.

SH! teigewäggewam Jummal ning
Jssa, Ma ning taewa Eoja, sinno ju-
re ma tullen, sinno ette langen minna põl-
weli mahha, ning tännan sind teigest
süddamest, et sa mind fellsinnatsel õsel om-
ma armo tibadega olled taitsnud, ning
kurja waimo ning teinma seltsi eest armo-
littult hoidnud. Separrast peab min-
no südda ning su sinno helde armo kulu-
tama. Sulle olgo au, kitus ning tanno
müüd ning iggaweste. Ma pallun sind
ka, et sa tabhatsid mind fellsinnatsel pä-
wal ning iggaal aial teige kurja eest hoida.
Sinno holets annan minna omma hinge
ning ihho, omma ello ning keit, mis mul
on, ommad mõtced ning sannad. Õnnis-
ta sinna, oh helde Jummal! minno sisse-
tullemisse ning wäljainnemisse. Olgo
se pääw mul õigets pühhaks = päwaks; et
ma müüd ühtegi ette ei wotta, egga te, kuid
ütspäinis sedda, mis lābbi sinno nimmi
saaks pühhitsetud, ning sinno riik meie sis-
se

se tullets. Ärra lasse mind mitte ütspäi-
nis omma uledega tännapääw sind re-
nida. Te lahti minno südda, et so sanna
woits siina sisse tungida. Älta, et ma
sinno sanna ning jutlust hea melega ku-
len, meles pean ning omma ello se järrele
parrandan. Sel essimessest päwal olled
sinna, feigewäggewam Jummal, sedda
essimest walgust lonud, oh! ärra jätta
minno süddand siis mitte pimmedusse sis-
se, waid ütle ka nüüd omma feigewägge-
wama sannaga, et sinno walgus ka min-
no süddames peab tousma, et ma feigest
rummalussest saaksin peästerud ning kui
üts walgusse laps woitsin ellada, Jesus-
se Kristusse se tõsise walgusse pärrast,
Amen.

Oh̄to-Palwe Pühhapäwal.

Esgawenne ning armolinne Jummal,
ma kidan ning tännan sind südda-
mest, et sa mind tännapääw feige furja
ning kahjo eest olled hoidnud. Sa olled
mind omma pühha sannaga rohkeste
sõbtud ning minno hinge jähutanud;
sest on minno südda rõmus, ning minno
hing kidad sind sinno heldusse ning armo
b pär.

pårrast. Ma pallun sind ta allandiffult/
 hoia ning taitse mind weel eddespiddi fei-
 ge hinge ning ihho turja eest. Anna mul-
 le armas Jssa, sedda armo, et ma unnes-
 te patto ei te, waid, et feif, mis ma
 mötlen ellif naan, pühhoft Waimust
 woits tulla. Sesamma Waim wotto
 feif hirmo minno süddamest ärra, et ma
 iulgeste Jესusse Kristusse nimmel mag-
 gan / ning home warra rahho ning hea
 terwisssega üllestoufen. Ärrata mind öi-
 gel aial füles, ning sata mind römoga
 minno tö kallale minnema, ning sedda-
 samma sinno tahtmissse järrele teggema.
 Ning kui se aeg tulles, et ma sest ilmast
 pean ärraminnema, siis seisa sinna tru-
 is- te minno jures omma abbiga, et ma sur-
 maga nenda woitlen, et ma sedda ärra-
 woidan Jესusse Kristusse surma woitle-
 misse pårrast, Amen.

Homiko : Palwe Esmas- pawal.

SH! mis paljo head olled sinna, ar-
 molinne ning helde Jummal, mulle
 teinud, et ma rahho ning hea terwisssega
 sedda

sedda pârwa ollen sanud nâhha. Kuida
 pean minna sind feige sinno heateggemis-
 te eest tânnama? Ei makse middagi sinno
 ees / mis sinno fâest ei tulle ; siis lâkti-
 ta sinna iesti mulle omma pûhha Waimo,
 et ma temma juhhatamisse ning nou
 lâbbi sulle tânno annan, ning, mis mulle
 tarwis lâhhâb, sinno fâest pallun. Wôt-
 ta mind selfinnatsel pârwal omma warjo
 ning fatismissa alla, et minno hinge ning
 ihho waenlased ühtegi furja mulle ei te.
 Wallitse sinna mind, armas Jõsa, et ma
 middagi ei hakka egga lõppeta ilma sin-
 nota. Onnista minno tõ ning teggemin-
 ne. Ehhita mind feige pûhha kōmbede
 ning wiisdegâ. Anna armo, et ma woik,
 sin omma pattude pârraft ârdaste nutta,
 ühhe ue ning waimolikkō ello sees ellada,
 ning pâaw pârwal Jummalâ tartusse
 sees fastwada. Selfinnatsel pârwal olled
 sa, wâggew Jummal, ârralahhutanud
 sedda wet, mis taewa peâl on, kus pil-
 wed on ning linnud lennawad / sest weest,
 mis Ma peâl on. Oh! se patto wessi on
 wâgga tousnud minno süddames ; lah-
 huta seâlsammas ka ârra sedda patto
 wet, et mo südda woiks sinno Paradisits
 sada, ning seâl sees ust, armastus ning
 b 2 fan

fannatus kaswada, nenda et parrast
 ütsti pat mind sinnust ei lahuta. Sin-
 nust ma pean finni, siis tule mind ka Je-
 susse Kristusse parrast, Amen.

Shto-Palwe Esmaspäwal.

SH! iggawenne Jummal, minno teel
 peab järgeste sinnust rägima, ning
 ütlema: fidetud olgo minno helde Jēsa/
 sest temma teeb minno hingele ning ihhu-
 le paljo head, temma heldus testab igga-
 weste. Sesamma sinno heldusse parrast
 pallun minna sind: kaitse omma wäega
 mind ning keif, mis sa mulle olled annud.
 Olle sinna mulle issi warjuts, ja olle mul-
 le armolinne, sest so peäle lodab minno
 hing. Minna heidan ennast nüüd Jēsus-
 se nimmel mahha, ning maggan rahho-
 ga; sinna agga, oh Israeli Kaitšia! ei
 uinu egga magga. Tõsta siis omma
 palle walgust minno peäle, kui ma mag-
 gan. Minna ollen, armas Jummal/
 ristmisse läbbi sinno armsa Poia Jēsusse
 Kristussega temma surma sisse mahha-
 maetud siis te mind ka temma ülles-
 tousmisse sarnatseks, et ma siis Kristus-
 sega

sega ue ello sees ellan, ning feige püh-
hadega surel wiimsel üllestousmisse pä-
wal sinno töötud armo ning au rigi sisse
saan / Amen.

Hoimiko-Palwe Teisipäwal.

Armolinne Jummal, ma pöran en-
nast sinno pole, et ma enne sinnoga
rāgin, enne kui ma innimestega hakkā
rāgina / ning enne kui ma omma tō tal-
lale lähhan; enne tannan minna sind sin-
no heateggemiste eest, ning pallun sinno
käest õnnistust, et minno tō ning teggo
saaks õnnistud, ning sinno tahtmissē jär-
rele tehtud. Au olgo sulle kolm-aino
Jummalale, sest sinno armo läbbi touse-
minna praego ülles; sinno arm on mind
sel õsel hoidnud, ning on rahhoga mo
waese pattuse tehha lastnud hingada. Et
agga se õ mōda lainud, ning pääw meil
hakkab paistma; siis ärra jätta sinna, oh
armas Jēsus! sa õigusse päilit, mind
mitte pimmedusse, ning süddame sögge-
dusse sisse, waid hakka nenda minno süd-
dames paistma, et iggaüts saaks nähha,
et sa mo sees olled. Sel päwal olled sa
maad lahutanud merrest ärra / et Ma

b 3

fui.

kuiwaks sanud / ja olled sedda selsammal
 päwal pude, rohho ning teigesugguste
 rohtudega ehhtanud. Minno südda on,
 parrago Jummal! weel kui üks wessine
 so / mis head wilja ei kanna; siis lah-
 huta sinna, armas Jummal, minno süd-
 dant ka sest patto weest, et se saaks tahhe-
 daks ning heats, ning et ma saaksin übbe
 pu sarnatseks, mis jõe äres on istunud,
 mis omma wilja annab ommal aial,
 ning kenne lehhed ei puddene. Oh Is-
 sand! aita ning anna, mis ma so kääst
 pallun / Jeesusse Kristusse pärrast, A-
 men.

Ohhto-Palwe Teisipäwal.

Selde Jssa, sinno armo läbbi on se
 tännane päaw möda lainud, ning
 jouan ikka ennam surma pole. Kidetud
 olgo sinno kallis nimmi, et sa mulle aega
 annad ennast pattust pöördä / ning et sa
 mind ep olle äkkitse surma läbbi siit il-
 mast ärra korristanud. Sedda head tah-
 han minna sinno pühha Waimo läbbi ik-
 ka meles piddada, ning sepärrast teigest
 süddamest sind kita. Ma pallun sind,
 minno ello armastaja : anna mulle
 weel

weel ni paljo aega, et ma woin pat-
to peäle woimust sada, ning omma hin-
ge waenlased omma jalge alla tallada.
Sedda pallun minna sinno täest teigest
süddamest; sest minna polle, parrago
Zummal! weel mitte nisuggune, kui min-
na tül sinno sanna järrele peatsin olle-
ma. Kinnita se nou minno sees, et ma
haffan patto wasto sure hole ning mur-
rega pannema, ning püan sind, oh helde
Zummal! kätte sada/ et ma teys ilma
sinnota ei ella, waid et sa minno sees om-
ma armo ning wäega woitsid ellada. Se
asja peäle mötteldes, heidan ma ennast
mahha, ning pallun sind: ärra lasse mind
mitte sind ärra-unrustada, waid anna
armo, et ma omma wodi heites sind me-
les pean, ning home ülesärtades sinnust
haffan rägima. Siis tean minna toes-
te, et mul ei sünni ühitegi kahjo. Sed-
da pallun minna ka Jeesusse Kristusse pär-
rast, Amen.

Homiko : Palwe Rest: nāddalil.

SH! sinna suur Zummal/ kes sa issi
walgus olled, ning ellad ühhe
walgusse sees, kuhho ükski ei sa, ning siis.

Ei ni armolinne olled / et meil waestel
 lubba on sinno pühha palle ette tulla sind
 palluma; sepärrast tullen minna ka sel-
 sinnaasel homiko tunnil, ning nikkutan
 omma süddame põlved sinno ette, ning
 tannan sind sinno sure armo eest, mis sin-
 na mulle teit minno ello aial olled näit-
 nud. Sest sinno armo läbbi ollen min-
 na weel ellus, ning ollen sedda päwa sa-
 nud nähha. Sa olled mind omma war-
 jo alla wotnud, tru-iste mind faitsnud,
 ning omma wäe läbbi teige furja eest hoid-
 nud nenda, et ma hea terwissega omma
 tööd woin tehha, ning ommad asjad
 aiada. Minno mele tulleb, et sa sel pä-
 wal sedda päilikko, fu, ning need tähhed
 olled lonud. Needsammad tewad tru-
 iste sedda, mitspärrast nemmad on lo-
 dud. Oh! siis ärra lasse mind ni mele-
 to olla, kui need, kes sest ei holi, mis meie
 kohbus on sinno tahmisse järrele tehha.
 Tulleta ikka sedda mo mele, et sa lassed
 omma päilikko furjade ning waggade ül-
 le ülestousta, ja lassed wihma sabbada
 õigede ning üllekohustuste peäle, et ma
 woitsin sinno jälgede sees kaia, ning armo-
 linne olla omma liggimesse wasto, kui
 sinna taeiwane Jessa armolinne olled. Rittu
 siis /

siis, helde Issa, minno süddamest ärra
 keif wihha, wihtamist, faddedust ning tige-
 gedust; anna mulle üks pehme südda kei-
 tide innimeste wasto, et ma fa omma
 waenlastele woitsin head tehha, head nei-
 le sowida, ning nende eest palluda. Keif
 muud head, mis ial weel sinno täest tula-
 leb palluda, sedda anna mulle, armas Zum-
 mal, robkeste minno Sünnisteggia, Jesusse
 Kristusse pärrast/ Amen.

Ohro-Palwe Resknäddalil.

SH! öige ning pühha Zummal, sa tah-
 had, et meie peame fa öiged ning
 pühhad ollema, nenda kui sinna olled.
 Agga minna waene pattune pean tun-
 nistama, et ma isstennesest ei olle egga
 öige egga pühha, ning siiski teed sa mulle
 paljo head; sa hoiad ning kaitsed mind,
 nenda kui sa tännapawage olled teinud.
 Sepärrast kida Issandat, minno hing,
 ning ärra unnusta mitte ärra, mis head
 temma sulle on teinud. Helde Zummal!
 ma pullun sind, hoia mind pärrast weel
 nenda, kui sa tännini mind olled hoidnud
 keige kurja ning kahjo eest. Lasse mind ik-

ka ilina liamurreta ning tartusseta rah-
 ho sees maggada; ning sinno walgus ei
 lahfu minno süddamest, sest sinna/ oh Jes-
 sand! walqustad keit pimmedust ning
 söggedust. Heida armo-minno peäle, ning
 anna mulle keit pattud andeks; peasta
 mind minno patto häddast; pesse mind
 puhtaks minno efsitussist, ning puhhitse
 mind läbbi ning läbbi. Jessand, tule min-
 no heält, kui ma õse sinno pole hüan, ning
 wotta mind kuulda, kui mo südda sind ot-
 sib. Ärra wotta omma kät mitte minnust
 ärra, ning ärra jätta mind mitte mahha/
 sest ma lodan sinno peäle. Kinnita sedda
 lotust ka minno sees Jesusse Kristusse pär-
 rast, Amen.

Homiko · Palwe Näljapawal.

Selde ning armolinne Jummal, kes sa
 melle head tehhes ärra ei wässi, waid
 keitile head teed, ni hästi neile, kes sind
 kartwad, kui ka neile, kes on tannamatta;
 minno kohhus on selfinnatsel homiko tun-
 nil sind tannada, sest sinno arm kestab ig-
 gawest, ning sinna ep olle mitte waat-
 tud minno pattude peäle, ning ep olle
 nende pärrast mind mitte nuhhelmud;
 waid

waide sa olled mind omma tibadega fat-
mud, et mulle übtegi kahjo ei olle sündi-
nud, ning et ma sedda pāwa jälle ollen sa-
nud nāhha. Anna armo, et ma sedda
pāwa ei prugi pattuks, waide sinno auuks
ning minno hinge õnnistusets. Hoi-
mind sel pāwal ning iggal aial ebba-usso
wiside ning kōmbede eest, et ma mu asja
peāle ei loda fuid ütspāinis sinno peāle.
Sa olled fāstnud, et ma omma palle hig-
gi sees omma leiha pean sōma / ning sets
olled sa tuus pāwa seādnud, et meie nen-
de sees omma tōōd peame teggema. An-
na omma armo, et ma feitsuggust tōōd,
mis ial ette tulleb, julgeste ning rōmoga
ārrateen, ning sinno fāest õnne ning õn-
nistust pallan. Õnnista fa / armolinne
Jummal, feif, mis ma ette wottan / ning
ārra lasse mind mitte omma hinge tōōd
ārra-unnustada; waide et ma tōōd tehbes
sinno peāle mōtlen, ning ommas sūdda-
mes sinno pole õhkan. Õnnista feif / mis
sinna mulle olled annud; ning nenda fui
sa sel pāwal olled lonud need linnud tae-
wa al, ning kallad merre sees, ning olled
murret meie eest piddanud, enne fui meie
weel ollime lodud, et meie neist piddime
toidust sama; nenda pea nüüdfe weel
murret

murret meie eest, ning lasse linnud taewa
al ning kallad keige wette sees figgida.
Keige - ennamiste agga taida mo südda
usso, armastusse, kannatusse ning püh-
ha kumbedega, et ihho ning hing saaks
ülespetud. Te sedda, armolinne Jum-
mal, Jesusse Kristusse pärrast, Amen.

Shto-Palwe Meljapawal.

SElde taewane Issa, minna tannan
sind süddame ning suga, et sa päwa
ning õdd lonud, ning olled sedda päwa
seadnud, et meie omma tõdd peame tegge-
ma, ning sedda õdd, et meie same hinga-
da. Ridetud olgo sinno kallis nimmi, et
ma tannapääw sinno armo läbbi ollen
joudnud omma tõdd tehha, ning olled teit
kurja ning kahjo minnust ärrakeelnud. An-
na nüüd, armolinne Jummal, et mo
wässinud ihho sel õsel nenda saaks hinga-
da, et ühtegi kartus, hädda egga willetsus
mind üles ei ärrata. Sinna, oh Issa!
wotta mind wasto ommaks lapses, et
ma julgen omma pea sinno süllesse pan-
na. Saks ehbita mind õige usso, tõssise
armastusse ning pühha kannatussega /
et

et minno südda kindlaste sinno isfalikko
armastamisse peäle woits lota. Lasse siis
sa sinno pühhad Inglid olla minno ning
minno honette ümber, et kurrat se möi-
raja loukoer ossa minnust ei sa. Hoia
meid tulle-fahjo ning wargade eest. Wi-
maks olle sinna, oh! armas Jesus, mul-
le ossaks, siis uinun minna rõõmsaste
maggama. Amen, se sündko nenda, A-
men.

Sõnifo = Palive Redel.

Sh! teigewäggewam Jummal, Ma
ning taewa Loja / ma tullen praego
sinno pühha palle ette, ning tännan sind
keige se hea eest, mis sa mulle minno el-
lo aial olled teinud. Sa olled mulle ih-
ho ning hinge annud, ning tännini hoid-
nud. Ma ollen sinno holeks olnud, ning
sa olled murret kannud, et mo hing, mis
patto läbbi olli ärrarikkutud, ning pididi
hukka minnema, pattust sai peästetud
ning pididi ueste sündima. Sa olled sel
pawal sedda esimest innimest lonud, ning
jummalikko wiiside ning kombedega ehhi-
tanud. Oh! armas Jummal, wata
nüüd

nüüd minno peäle, missuggune ma ollen;
 tesse sarnane ollen minna nüüd? Parra-
 go Jummal! furrati näggo näitse mul
 ning teitil innimestel ollemad: Parra-
 da siis sedda/ mis on ärrarikkutud. Sete
 olled sinna jo omma aino Poia Jesust
 Kristust ilmale lakkitanud/ et temma pid-
 di meie sarnatsete sama/ ning meie pat-
 tud risti peäle kandma, et meie piddime
 jälle temma sarnatsete/ õigete ning püh-
 hake sama, ning et Jummal näggo
 meie sees saaks jälle ülesehitatud. Alita/
 et ma otšin abbi omma õnnisteggia Je-
 susse täest, kes sel päwal risti on lödud/
 ning temma peäle õige usso sees watan/
 ning hakkann sedda patto wihtama/ mis
 minno õnnisteggiat on risti peäle saat-
 nud. Alita siis ka/ armas Jummal, et
 ma omma lihhalikkud himmud risti löön/
 ning ühtlase omma Kristussega surren/
 et ma temmaga jälle woin ülestousta/
 ning ühhe ue ning wagga ello sees ellada/
 ja nenda ennam ning ennam sinno sar-
 natsete sada. Seeb se on/ mis ma teigest
 süddamest sinno täest pallun/ wotta minno
 palwed kuulda Jesusse Kristusse tanna-
 camisse ning surma pärrast/ Amen.

Oheto

Õhto-Palwe Medel.

SH! helde Jssand Jummal, minno
 südda, meel ning feel hakkab pra-
 go sind tannama; sest sa olled kui se armo
 hallitas tannapääw rohkeste omma ar-
 mo minno peäle lastnud tulla. Oletsid
 keik minno liikmed teled, siiski ei jouaks
 neimad keik sinno heateggemissed üles-
 rägida. Sinno arm on se, et ma weel
 ellus ollen; sa olled mo hinge hoidnud
 hukatusse ning mo ihho pahha haigusse
 eest; paljo kurja olled sa minnult ärratä-
 nud, ning olled mind rohkeste õnnista-
 nud. Olla siis, armas Jummal, nifuga-
 gune weel minno wasto, kui sa tannini
 olled olnud. Wotta omma holeks mind
 ning keik, mis mul on, ning katta mind
 omma tibadega, et ma rahhoga mag-
 gan, ning home warra ue rammoga üs-
 lestoufen, ning omma tõõd sinno auuks
 hakkam ning lõppetam. Ning kui minno
 wiimne ello tund tulleb, siis kinnita mind,
 et ma kindla usfoga Jssusse Kristusse
 peäle lotes siit ärralähhan, ning iggawes-
 te õnsaks saan, Amen.

Hommi-

Homiko: Palwe Laupäwal.

S pühha Jummal! helde Issa/min-
 no esminenne tõ peab se ollema, et
 minna sind tidan ning tannan; sest üpris
 suur ning hea on se/ mis sa mulle olled
 teinud. Minna ep olle wäärt neid hea-
 teggemissi, mis sa mulle teed iggapäaw.
 Paljo head olled sa minno ihhule teinud/
 agga paljo ennam mo hingele; Sest sa
 olled mind risti-rahwa seas lastnud sun-
 dida/ kus ma sinno sanna ning tahtmist
 saan õppida, et ma woiksin ommast
 pattust peäseada ning iggaweste õnsaks sa-
 da. Minna lähhan nüüd ta omma tõ-
 le ning wottan sedda ette/ mis sa issi
 mind olled kästnud tehha. Õnnista siis
 minno tõ ning teggeminne; õnnista min-
 no wäljamine minne, et ühtegi willetsust
 egga appardust mulle ei sunni; õnnista
 minno sisetulleminne, et ma nenda om-
 ma kotta taggasi tullen, et ma wäljas üh-
 tegi patto ei olle teinud. Sel päwal ol-
 led sa taewa ning Ma Loja hinganud/
 ning omma kätte tõ peäle waatnud, ning
 wata! keik olli wägga hea. Mis pean
 minna waene ütlema, kui ma watan
 ning

ning mötlen feige se peäle, mis ma sel
naddalil ollen teinud? Ei ma tohhi om-
mad pattud ärrasallata; minna tunnis-
tan, et minno tö ning teggo ei kolba; se
pärrest pallun minna: heida armo min-
no peäle, ning anna mulle feik minno
pattud andeks: finnita mind omma püh-
ha Waimo läbbi, et ma parreminne en-
nast woin tullewal naddalil patto eest
hoida. Ärra tüddi ka mitte ärra mulle
head teggemast, waid sinno heldus ning
arm olgo minno peäl iggaweste Jesusse
Kristusse pärrest, Amen.

Ohto=Palwe Laupäwal.

SH! sa iggawenne Jummal, üks näd-
dal on ta sinno armo läbbi rahho
ning hea terwissega möda lainud. Sin-
na suur Jummal olled sedda head mulle
teinud. Jubba'ma olleksiin ammogi huk-
ka lainud, kui sinna ep olleks mind kaitse-
nud. Sepärrest tännan minna sind fei-
gest süddamest, ning pallun sind allandit-
sult: hoia mind feige hädda ning willet-
susse eest. Sa olled tru, sepärrest lodab
mo südda sinno peäle, sesamma lotussega
hei-

heidan minna ennast mahha. Sinna
 agga, oh helde Jēsa! tulles mo sūddames-
 se, ning te ennesele sīna asset. Ehhita
 minno sūdda usso, armastusse ning kan-
 natussega, ning ārra lasse mind ūhtegi
 mōttelda, rāgida eht tehha, kuid ūtspāinis
 sedda, mis so pūhha Waim wōttab min-
 no sees tehha. Anna armo, et ma hat-
 kan ma-ilma ārrapōlgama, ning taewa
 jārrele iggatsema, ning kui se tund liggi
 saab, et sa, oh armas Jummal! mind sī-
 na taewa tahhad sata, sīs olgo so pūhha
 Waim minno sees, et, kui ma teps ei woi
 rāgida, temma sīsiki minno sees lōpmat-
 ta woits ōhtada, ning nenda sinno pūh-
 ha palle ette tulla. Kule minno palwe,
 armas Jummal, Jēsusse Kristusse pārr-
 rast, Amen.

Ūks tanno-Palwe

Meie Jēsanda Jēsusse Kris-
 tusse Innimesseksamisese ja
 Sūndimisese pārrast.

S Oh sa helde ning armolinne Jummal
 poeg Jēsus Kristus, sa ōige innimeste
 armastaja! au, kitus ja tanno olgo sulle
 sinno

sinno sure heldusse pärrast, et sa meie lih-
hast ja werrest olled ossa wõtnud, meie
wennaks sanud, ja meid keik ni wägga
auustanud, et meie sinno läbbi Jumma-
la lapsiks ja suggulasiks olleme sanud.
Sa suur kuningas, keikide Jssandatte Jss-
sand, sa keiketõrgem, wäggetam ja rik-
kain Jssand! kuida olled sinna meie wae-
se aliwa ja nõdra lihha ja werrega ennast
tihlanud? kuida olled sinna meid isse
Jummalala au ning nou sisse üllendanud,
et sinna, kui tõssine innimenne, selle kolm-
aino Jummalala sees nüüd olled ja ellad?
Innimenne on patto läbbi koggoniste
ärrarikkutud, wata, kui wägga on temma
nüüd sinno sees pühhitsetud ja puhtaks
tehtud! temma olli ärranetud, wata, kui
ta sinno sees on õnnistatud! sa olled nisug-
guse innimesse ihho ja hinge ennesele wot-
nud kui meil on, et sa meid ihho ja hinge
polest piddid terweks teggema. Anna
armo, et minna nüüd mo hinge, ihho
ning selle liikmed, mis sinna ni wägga
ennese sees olled auustanud, pattudega
mitte ei rojasta egga teota, waid et sinna
minno sees, ning minna õige usso läbbi
sinno sees woiksin pühhaste ellada. Sa
õnnistatud neitsi Poeg! sa Jssanda õnnis-
tatud!

tatud! kelle sees keit rahwast Ma peäl õn-
nistakse. Meie ollime Jummalast ärra-
lahhutud; ennä! kuida meie sinno sees ni
kindlaste Jummalaga olleme ühte sanud!
meie ollime kurratist teotud; ennä kui wäg-
ga nüüd sinno sees auustud! meie ollime
Jumala wiha al; ennä! kui wägga
nüüd sinno sees armastud.

Oh! kuida woib Jummal nüüd meie
wasto wiha piddada? kuida woib ta
meie waenlane olla? kuida woib ta meid
riffuda, kes meie temina liha ja werri
olleme? ütsti ei olle ial omma ennese li-
ha wihtanud. Orse kui sinna, armas
Jesús, nüüd tõssine Jummal ning tõssi-
ne innimenne iggaweste jääd, nenda on
Jummal sinno innimesfetesamisese läbbi
meile kinnitanud iggawest sõbrust, igga-
west armo, iggawest leppitamist, igga-
west laste õigust, iggawest rahho. Jum-
mala ja innimeste wahhel, et meie sinno
sugguwõssa olleme, ning kui sinno om-
maksed ning wennad sinnoga woime ella-
da iggaweste. Oh mo kallis Jesús! sinna
olled selge arm, heldus ja rõõm. Sinna
olled se õige walgus, mis meid walgustab;
Sinna olled se õige te, mis Jēsa pole juhha-
tab; Sinna olled se iggawenne tõdde, mis
meid

meid õppetab; Sinna olled se iggawenne
ello, mis meid ellawaks teeb; Sinna olled
se iggawenne arm, mis lābbi Jummal
omina armo annettega meile tulleb; Sin-
na olled se iggawenne õigus omma lun-
nastamisfe lābbi, mis meid õnsaks teeb;
Sinna olled se iggawenne surem Preester/
kes meid õnnistab, meie eest pallub, ja kes
isstiennast täieks lunnastamisfe hinnaks
meie pattude pàrrast on annud. Sinno
ello on innimeste walgus. Mende rõ-
mustamisfeks olled sa taewast mahha-
tulnud; Sa olled innimiseks sanud, et in-
nimesed woitsid Jummalala lapsiks sada.
Oh! kui armas olled sinna minno südda-
mes? mis illus on so nāggo? mis armsad
on sinno wiisid ning kōmbed? mis lahked
on sinno kōnned, sa feige illusam innimes-
te feast? oh! minno sobber, tulle mo süd-
damesse; mo wend! ārra pōlga mind;
minno armastaja! ārra taggane min-
nust; mo peigmees! wotta mind wasto
helde su-andimisfega; mo süddame rōdm!
ūhhenda ennast minnoga, finnita minno
usko, et sinna tõeste ja täieste omma
Jummalikfo werrega mind olled ārra-
lunnastanud, ja et sa omma innimesseks-
samisfe lābbi minno wennaks sanud, tel-

Iel halte meel minnoga on feige minno
 hädä parrast, ning kelle jure minna fei-
 ge waewa sees julgeste woin tulla ning
 kowwaste abbi otsida. Keige=ennamiste
 tulleta mo mele, et sa minno lihha ning
 werre issiennese sees ülle keitide taewaste,
 ülle feige Inglise jummalikko au sisse
 olled tõstnud, et minna keik tühja illo siin
 ma=ilmas pean ärrapõlgama ja õige
 usso läbbi jo siin taewas ellama ning sed-
 da au taktanoudima, mis sinno sees min-
 no iggawesseks rõmuks mulle on antud
 ning walmistatud.

Oh wõtta, armas Jesuke!
 So sängiks minno süddame.
 Oh wõtta temmas hingada,
 Et minna sind ei unusta,
 Amen.

* * *

Üks tänno-palwe

Jesusse Kristusse kibbeda
 Kannatamisse parrast, misga temma
 meid Jummalaga leppitanud.

Oh! Jesus Kristus, sa ilma süta Jum-
 mala

mala tal, kes sinna ma-ilma pattud olled
 ärrakannud! ma tannan sind süddamest
 sinno fibbeda kannatamisse ning surma
 eest, kui keige ma-ilma hädda, se on keiti-
 de innimeste kurbdus, ahvastus, wallo,
 kartus ja wärriseminne sinno peäle tul-
 nud ja sinno hing kurwaks sanud surma-
 ni. Kes woib sinno hinge ahvastust är-
 ramoista ning ülesräägida? Oh sedda hin-
 ge hädda! o sedda süddame wallo! oh sed-
 da waimo jällestust! oh sedda surma
 woitlemist! oh sedda werriist higgi! mis
 tannalikko süddamega pean minna sind
 wastowotma? Oh Jesand! sa olled
 tõeste keitide eest surma maitnud, se
 eest tannan ma sind, sa tru südda. Ma
 tannan sind sinno allandikko palwe
 eest, kui sinna aedas omma palle
 peäl Jummalat kummardanud, ja
 isseennast minno assemel Jummalale
 ohwriks annud. Minna tannan sind
 sinno tõidikkude eest, misga sinna kui
 kurjateggia kinniseutud olnud, et sa mind
 neist iggawesse surma paelust tahtsid
 lahti peasta. Minna tannan sind sinno
 hawade pärrast, kui sind minno patto
 pärrast piitsaga lödi, minna tannan
 sind sinno sure allandusse ning tassase me-

le pàrrast, misga sinna minno fòrtust,
 au=ahnust, wihha ning tiggedust olled
 matsnud ning àrratasfunud. Ma tãn-
 nan sind, et sa omma risti=surma lãbbi
 sest wiimsest ja hirmsast Jummalä toh-
 tust mind olled àrrapeãstnud. Ma tãn-
 nan sind sinno kibbowitsa kroni pàrrast,
 mis sa minno heaks kannud, et sa igga-
 wesse au=kroniga mind woitsid ehitada.
 Ma tãnnan sind, et sa kui üks àrranetud
 taewa ning Ma wahhel risti peäl olled
 ponud, ja mind se lãbbi sest iggawessest
 needmisest àrralunnastanud. Oh sa püh-
 ha ihho! Oh sa helde siidda! oh sa kallis
 pea! oh sa illus palle! oh teie selged sil-
 mitesfed! oh teie õnnistud kãed! oh teie
 kassinad fòrwad! oh teie kaunid jallad!
 kuida ollete teie teitipiddi minno patto
 pàrrast waewatud? Oh Jummal! kui
 suur on sinno wihha patto peäle, et sa
 omma ainofundinud Poia peäle ei olle
 mitte armo heitnud? Oh Jesus! kui suur
 on sinno arm minno wasto, et sa seest-
 ning wãljaspiddi sedda ilmarãgimatta
 pòrgo wallo ni kannatlikko siiddamega
 kannatand, et minna ei piddand sedda
 iggawest surma nãhha sama iggaweste.

Minna tãnnan sind, et sa risti peäl
 sinno

sinno omma waenslaste ning ka minno eest, kelle pattud sind risti peäle saatnud, olled pallunud ning üttelnud: Jäsa, anna neile andeks, sest nemmad ei tea, mis nemmad tewad.

Ma tännan sind se sanna eest, mis sa Joannessele olled räginnud: Wata! se on sinno emma. Küü sa wõttad ka minno eest murret piddada ning minno kurbdusse sees mind rõmustada.

Ma tännan sind ka nende rõõmsade sannade parrast: tanna pead sa minnoga Paradisis ollema. Ma pallun sind, mõtle ka minno peäle ommas ritis, ja wiimse hädäda sees te mulle paradisi uks lahti, et ma täie lotussäga rõõmsaste siit woin ärralahkuda.

Ma tännan ka süddamest se sure hinge hädäda parrast, mis sees sinna olled küssendatud: minno Jummal! minno Jummal! miks sa olled mind mahhajätnud? Kinnita se läbbi minno usko, et sa mind surma hädädas niüüd ei tahha mitte mahhajätta, waid et sa kui minno Jäsand ning minno Jummal tahhad keigest hädädist mind lahti peästa, ja mind õnsaks tehha.

Ma tännan sind so janno parrast, et sa üttelnud: Mul on janno. Olgo sulle

sulle ka janno minno hinge õnne järrele,
ning kustuta minno janno se ello-weega,
mis keeb iggawesse ello sisse.

Halleluja! titus ning tänno olgo ka
sulle se rõõmsa sanna eest: Se on lõp-
petud, sest nüüd olled sa ka wiimse tin-
ga Jummalala kohto ees minno ärralun-
nastamisfeks maksnud, ning minno õn-
nistusse otsus on sinno käes. Sepärrast
tännan minna ka wiimaks sind so wiimse
sanna eest: Issa, sinno kätte annan
minna omma waimo. Sest sinno
surm on mind Jummalaga leppitanud
ja minno surma ärraneelnud, et ma ka
omma Waimo sinno ja minno taewase Is-
sa kätte woin anda ning temma armo sees
hingada iggaweste. Seddasuggust täie-
likko lunnastamisfe hinda olled sa, taewa-
ne Issa, minno iggawessfeks lunnastamis-
feks wastowotnud, et sa ei tahha minno-
ga kohtusse miina, waid omma hallas-
tusse rikkust pattude andeks-andmisfe läb-
bi üllesnäidata. Sinno Poia Jesusse kal-
lis surm toob mulle nüüd õigust, kolutab
Jummalikko rahho, ning annab hingele
rõmo, et ma hea melega woin keit pattu-
sed himmud surretada, ja minno Jesusse
auuks waggadusse ja õnnistusse sees ella-
da ilmalõpimatta. Sest

Sest nüüd olgo taewas tänno Isfala!
 Kes meid sures waewas aitnud heldeste,
 Ritus olgo järgest Jesusele ka.
 Pühha Wain! sind kõrgest kirkko ilma=ma.
 Isfand, heida armo meie peäle, Amen.

* * *

Tänno = palwe
 Jesuse Kristuse Jummalala
 Poia rõõmsa üllestousmisse
 parrast.

SH! sa teigewäggewam, patto, kurrati,
 surma ja põrgo ärrawoitja, Jesus Kris-
 tus! minna tännan sind süddamest sinno rõõm-
 sa üllestousmisse parrast, mis läbbi sinna sur-
 ma kääst woimust ärrawotnud ning huk-
 kaminnematta ello walgusse ette tonud. Sin-
 no kääs on nüüd surma ning põrgo wotmed.
 Sa olled surnud olnud, ja wata, nüüd ellad
 sinna iggawessest iggaweste. Surm, kus on
 nüüd sinno odda? põrgo-haud, kus on sinno
 woimus? Ritus ning tänno olgo sulle, kes
 sinna sedda woimust nende peäle meile olled
 saatnud. Separrast on minno südda rõmus,
 sest nüüd testab mo au iggaweste. Tae-
 wane Isfa ei olle sind mitte surma sisse jätanud,
 waid

waid ürrikesse aia parrast ülesärratanud ja ig-
 gawesse auga kui kroniga minno heaks sind ehhi-
 tanud. Minna ollen nüüd tõeste sinnoga üles-
 ärratud, ja sinno sees ülestousnud, et ma ue-
 ello sees pean kaima. Sinna olled issi tõeste
 se ülestousminne ja ello, kes sinno sisse ussub,
 ei lähhä se surrema, et ta käl surreb. Sinna
 olled nende usklikkude ello, ja ei surre mitte,
 separrast ei woi ka nemmad omma ello mitte
 ärraka-utada. Oh minno Jssand! kuida ol-
 led sinna sure auga ommast hauast ülestous-
 nud, nenda et Ma wärrisenud ja sinno waenla-
 sed kohlunud ning suurt hirmo tunnud. Agga
 omma sõbradele, neile patto kahhetsewa Jüngri-
 tele, olled sa ennast heldeste näitnud, ning Mariale
 üttelnud: minne ja ütle minno wendadele: min-
 na lähhen üles minno ja teie Jssa, minno
 ja teie Jummalaga jure. Oh! kui rõõmsaste olled
 sa parrast issi nende jure tulnud, ja sedda rahho
 Jummalaga neile kulutanud. Sa olled nendega
 sõnud ja jonud nende usso kinnitusseks, et sa tões-
 te ellad, ja olled nende süddamed taewa rõmoga
 jahhutanud. Oh sa helde, armolinne, rõmus
 ja ellaw rahho saatja! tulle ka minno südda-
 messe ja rõmusta minno waese hinge. Kul-
 ta mulle ka, et sa Jummalaga armo, pattude
 andeks-andmist, õigust, woimust, rahho,
 iggawest rõmo ja ello omma ülestousmis-
 läbbi minnule olled saatnud, ja patto, sur-
 ma, kurratit ja iggawest hukkatust ärrawoit-
 nud,

nud,
 na a
 se l
 luj
 üh
 se s
 min
 W
 gae
 on ü
 tab
 sur
 keh
 seil
 Ein
 aga
 ihio
 au
 w
 ste.

Oh
 Sa
 Mei
 Mei
 Oh
 Mei
 Mis

nud, ja minno heafs ka-utanud. Nüüd an-
na armo, et ma süddamelikko pattustpöõrmis-
se läbbi ka waimolikkul kombel pattusest el-
lust ülestousen, ning sinno auuks eddespidi
ühhe ue ja wagga ello sees woiksin ellada. Sou-
se sinna minno sees ülles, rikku kurrati teud
minno süddames ärra, ning wallitse omma
Waimoga seäl sees kui minno hinge Kunnin-
gas. Kui nüüd selle Waim, kes sind surnust
on üllesärratanud, minno sees ellab, siis wot-
tab sesamma Waim, kes sind, minno Jesust,
surnust on üllesärratanud, ka minno surnud
kehha haudas ellawaks tehha, sepärrast et ta
seäl sees kui omma hone sees siin on ellanud.
Siin on meie ello warjule pandud sinno sees,
agga seäl sawad meie ihhud sinno ärraselleto
ihho sarnatseks sama ja meie peame sinnoga
au sees arowalikkus sama ning jama igga-
weste.

Oh armas Issand, Jesus Brist!

Sa tousid surmast ülles

Meid peasta surmast, kurratist;

Meid hoia ommas sülles;

Oh aita omma Waimoga

Meid leiä uut ello algada,

Mis sinna meile saatsid, Amen.

üks

Üks Tänno-Palwe
 Meie Issanda Jeesusse Kris-
 tusse rõõmsa Taewaminnemisse
 pärrast.

OS! sa leigewäggewam ja iggawenne ello
 Würst, Jeesus Kristus, kes sa omma
 rõõmsa taewaminnemisse läbbi Jummalu au
 parrama kääle olled istnud, ja omma waen-
 lased, patto, surma, kurratit, ma ilma ja ig-
 gawest pörgo omma jalgade alluseks järkeks
 pannud. Kuida pean minna sesuggust wo-
 must ja wallitsust hästi kül kiihma ja tännama?
 Sa olled meie pattude puhastamist isstienne-
 läbbi teinud, ning pärrast üllemaks sanud kui
 keik Inglid taewas. Sest sinno taewane Je-
 sa on sind pannud istma omma parrama kääle
 taewas keige Würsti-walla, ja woimusse, ja
 wäe, ja wallitsusse, ja keige nimme üle, mis
 nimmetakse mitte ükspäinis sessinnatses waid
 ka tullemas ilmas, ja temma on keik sinno jal-
 gade alla pannud, ja on sind pannud peaks
 Poggodussele; et sa isstiennefega keik piddid täit-
 ma. Müüd olled sa meie pea, ja meie, sinno
 liikmed, olleme jo sinnoga ja sinno sees taewas-
 te asjade sekka seatud. Müüd tahhad sa omma
 liikmed ello, walgusse, woimusse, rahho ning
 rõmo

rõmo
 Pre
 mo
 fu
 appl
 na rii
 mai sa
 le, t n
 no ju
 sesina
 siin tae
 pead ka
 nouame
 ma peä
 polt, si
 Anna n
 res iffo
 poli, C
 pale soo
 ro min
 mino
 J. Jus

rõmoga tãita. Sa olled meie iggawenne surem
Preester, ja tahhad meid omma pũhha Wai-
moga woida. Nũud woid sa nende palwed
kuulda, ja neid õnsaks tehha, kes sinno nimme
appi hũudwad, ja sinno peãle lootwad. Et sin-
na nũud, kui meie pea, taewas ellad, siis tom-
mad sa ommal aial meid so liifmid ennese jãrre-
le, et meie seãl olleme, kus sinna olled, ning sin-
no au nãhha same. Se peãle lodame meie ning
sesinnatse lotusse jãrrele peab meie ellaminne jo
siin taewas ollema; sest kus meie warra on, seãl
peab ka meie sũdda ollema, et meie sedda takka-
nouame, mis õllewel on, ja ei mitte sedda, mis
ma peãl on. Tomma meie sũddamed ennese
pole, siis meie palwega jookseme sinno jãrrele.
Anna meile pũhha himmude tirowad, siis meie jãr-
restikko õhkamistega usso lãbbi lenname sinno
pole. Oh! millal tullen ma siina, et ma sinno
palle saan nãhha? millal saan ma omma tae-
waminnemist piddama minno ja sinno Issa,
minno ja sinno Jummalala jure? Tulle, Issand
Jesús, ja wotta mind ennese jure. Jah! Amen.

Oh Jesuke, so jãrrele
Meid tomma wãggewaste,
Meid pũhhas te, et ellame
Kui õnsad iggaweste,
Amen.

Tan-

Tanno-palwe

Se kalli pühha Waimo eest,
Mis Kristus meile saatnud.

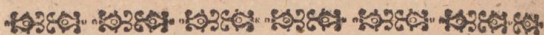
Oh minno kallis Jeesand JESUS! Euida
woin minna sind kül tännada se sure
jummalikke ja kalli anni pärrast, mis sinna
meile olled töötanud ja üttelnud: minna tah-
han omma Waimo wäljawallada
keige lihha peäle, et nemmad pea-
wad kossuma kui rohhi jõe äres.
Jahhuta minno ärre-kuinud südda omma
Waimo kui ello-weega, et ma woiksin head
wilja sulle kanda. Oh! walgusta, seenda
ning süta minno südda õiges uskus, ar-
mastamisses, palwes ja Jummalatituses,
et so Waimo annid minno sees woiksid põledda
ja paistada. Oh pühha Waim! sa kallis
Jummalatitust, walgusta meid. Oh sa ello
wessi! jahhuta meid. Oh sa Jummalatitust hing!
te meid ellawaks. Oh sa pühha Jummalatitust sorm!
firjota omma kässo-sanna minno süddame sis-
se. Oh sa wäggi üllewel kõrges! kinnita meid
meie nõdrusse sees. Oh sa taewane rõmo, õlli!
rõmusta meid meie kurbdusse sees; sa soe wiismo-
ke! kosjuta meie ärranärsitud süddamed. Oh
Jeesus! walla meie peäle rohkesti sedda õige
pal-

palwe Waimo, fes meie eest ja meie sees pallub
 ilmaräimatta õhkamistega, ning fes meie wai-
 moga tunnistab, et meie Jummalalapsed olle-
 me. Lasse tedda meie sees allati õhkada: Ab-
 ba, aita armas taewane Jäsa! et meie sest pal-
 west woiksimet tunda, et so Waim meie sees el-
 lab. Temma olgo meie sees üks tarkusse, hea
 nou ja Jummalalapsuse Waim. Ta tehko
 meie süddamed selle kolm-aino Jummalalapses;
 Ta sünnitago meid ue sündimisest läbbi uks lo-
 maks Jeesusse Kristusse sees. Oh sa iggawen-
 ne Waim! põra meie süddamed sestinnatsest
 ilmalikkust ellust ärra iggawessesse ello pole. Eh-
 hita meie sees Jummalalapsi üles, mis on õigus,
 rahho ning rõõm pühha Waimo sees. Meie
 Jäsa Jeesusse tootust möda õppeta, juhata,
 finnita, jahhuta meid ning te meid ellawaks;
 olle meie eestkostja, abbimees, nou andia, wäggi,
 meie hinge walguis ja rõõm feige kurbdusse sees.
 Olle meie waimo wäggi, et meie lihhalikkud
 himmud ennese sees woiksimet lämmatada, et sin-
 no hea Waimo wiisid ning kumbed agga meie
 sees woiksid kossuda ning kaswada. Oh meie
 ainus hinge rõõm! hoia meid, et meie sind pat-
 tudega ei kurbwasta ehk ennesest ärra ei aia, waid
 jä meie süddamessesse, ning ella meie hinge sees
 sesinnatse ning tullesse ello sees. Sinna au
 Waim, hinga meie peäle, ja anna meile Jum-
 mala au nähha siin uskus ja waimus ning seäl
 iggawessesse ellus.

D

Oh

Oh Jesa, helde jaggaja!
 Oh! kule palwet armoga,
 Ja sedda annet anna:
 So Waimo meile lakkita,
 Siin temma lābbi juhata;
 Ja taewasse meid kassina,
 Amen.

Patto Tunnistusse Palwed,
 mis sees meie ommad pattud Jum-
 mala ette tunnistame, andeks-andmist
 ja ello parrandamist Jummalale kääst
 pallume.

SH! sa suur Jummal, minno Eoja ning õn-
 nisteggia, minna kaeban ning tunnistan
 sinno ette, et ma kül sinno sarnatseks ning sinno
 kumbede järrele ollen lodud, agga et ma, parr-
 go Jummal! sedda õnne ollen ärraka, utanud
 ning kurrati sarnatseks sanud, ning minno kurri
 südda armastab selle kurja waimo wiisid, kumbed
 ja joned. Minna wiiskān sedda, mis sa, armo-
 linne Jummal, mind kāsšid, ning pūan sedda hea
 melega tehha, mis mo hinge waenlased tahtwad,
 et ma omma hinge hukatusseks pean teggema.
 Ni suur on minno patto hädda ning kurjus. Ep
 olle

olle mul õigust, egga pühhitust; usust minna ei tea, armastus on minno süddames ärrakustnud. Sest ollen minna hirmsaks ning roppuks sanud sinno pühha silma ees. Agga, seeb se keigepahhem weel on, et ma õiete ei tunne, kui suur minno patto hädda ning furjus on. Ma ollen hõletanud ning ei mõttelnud se peäle, mil wiisil ma saatsin sinnoga ärraleppida ning ommast pattust peästetud. Minno südda on kowwa ning ei karda sinno wiikka, ning ei mõtle õiete sinno heategemiste peäle. Hallasta sinna, oh tru Jummal! minno sure sõggedusse ning hädda pärrast minno peäle. Sinno pühha Waim peksko ruskaks minno südda, et ma õppiksin tundma ommad pattud, neid süddamest kahhetsema ning nutma. Kisse mind wäggise furrati rigist; anna mulle Jeesusse Kristusse pärrast minno pattud andeks; pesse mind omma Poia werrega puhtaks; finnita mind, et ma furrati ning patto wasto pannen, ning neid wiiksan. Oh! mo helde Issa, heida armo minno peäle, ning wotta mind armoliikkult jälle ommaks lapses wasto. Eht minna kül ollen sind ärraunnustanud ning mahhajätnud, siiski ärraunnusta mind mitte ärra, ning ärra jätta mind mitte mahha; ärra wata teys minno pattude peäle, waid wata Jeesusse Kristusse kannatamisse ning surma peäle, ning selle pärrast kule minno palwe, Amen.

Üks teine Palwe.

S H pühha ja helde Jssand Jummal! minna
tunnistan sinno ette, et ma ep olle mitte üks
pâinis patto sees sündinud ja ilmaile tulnud,
waid ka omma ristmisse seädust miimelsuggusel
wisil ülleastnud ja mahhajâtnud, sest et ma süd-
damelikkus kartusses ja armastusses sinno ees ep
olle ellanud. Ma ollen saggedaste ennam omma
kurja pattuse tahtmisse järrele silma himmo, lih-
ha himmo ja kõrge ello sees ellanud, kuid et ma
so pühha ja head tahtmist minno hinge õnnistus-
seks olleksin tâhhele pannud, ja minno pattust lih-
ha risti ponud himmo ja ihhaldamisega. Anna
mulle armo, et ma omma põhjatumat kurjust ja
hinge hädda feigest süddamest õppin tundma ja
lahhetsema. Ärra nuhtle mind omma waest last
mitte sinno kange kohto järrele, waid olle mulle
armolinne Jესusse Kristusse sinno Poia pâr-
rast, ja puhhasta minno südda temma werrega, et ma
se lābbi woiksin sinno mele pâr-
rast olla ning jada
iggawest. Sata nüüd ka minno hinge sees ühhe
pühha hirmo ja tüddi feige pattuste himmude,
mõttede, sannade ja teggude wasto, et ma omma
ello sees neid mitte ennam ei armasta, waid Je-
susse Kristusse omma allandikto, armoliise ja
tasfase õnnisteggia jâlgede sisse astun, ja temma
jârrel kâin omma ello otsani. Kule minno palwe
selgest armust Jესusse Kristusse minno armsa
Jēsanda ja õnnisteggia pâr-
rast, Amen.

Kur.

Kunninga Tarweti

Seitse Pattustpöörmissse Palwet.

Esminenne Palwe.

VI. Laul.

1. Tarweti Laul.

2. **S** H Jehowa ! ärra nomi mind mitte
ommas wihas , ning ärra anna mul-
se mitte hirmo ommas tullises wihas.

3. Jehowa ! olle mulle armolinne , sest et min-
na ollen nödder ; te mind ierweks , Jehowa , sest
et minno lufondid tundwad hirmo.

4. Ja minno hing tunneb suurt hirmo , ning
sinna , Jehowa , kui kaua ?

5. Põra mo pole Jehowa peästa mo hinge
ärra ; te mind õnsaks sinno hallastusse pär-
rast.

6. Sest et surmas ep olle sinnust mällestus ;
kes woib sind haudas kita ?

7. Minna ollen ärrawässiud minno ägga-
misjes ; teige se õõ uiutan minna omma wo-
di ; omma silma weega leotan minna omma
sängi.

8. Mo filmad on ärrakuinud melehaigusse pärrast; need on wannaks lainud feikide minno waenlaste pärrast.

9. Tagganege minnust ärra, feik, fes teie tühja tete, sest Jehowa on minno nutmissse heäle kuulnud.

10. Jehowa on minno allandikko palwe kuulnud; Jehowa wottab minno pallumist wasto.

11. Sago feik minno mihamahhed häbbiks, ning tundko nemmad suurt hirmo; tagganego nemmad ning sago häbbiks äffitselt.

Teine Pattustpöörmissse Palwe.

XXXII. Paul.

Taweti Öppetus.

Hisad on need, kelle üllekohhus on andeks antud, kelle pat on kinnitattud.

2. Önnis on se innimenne, kellele Jehowa tiggedust ei arwa süüks, ning kelle waimo sees ei olle karmwalust.

3. Kui minna patto ei tunnistand üles, siis läksid minno lufondid wannaks iggapäwa minno mõiramisse pärrast.

4. Sest sinno kässi olli raste minno peäl död ja

ja päwad ; minno üddi on luinud ärra otse fui
suisse poua läbbi. Sela.

5. Mo patto tunnistasin minna sulle, ning
omma tiggedust ei olle minna finnikatnud.
Minna ürlesin: minna tahhan issiennese peäle
ommad ülleastmisses tunnistada JEHU,
WALE; siis andsid sinna minno patto furjust
andeks. Sela.

6. Sepärrast wotwad sind allandikkult pal-
luda feif waggad armo alal; töeste fui paljo
wet touseb, ei ullata se nende liggi.

7. Sinna olled minnule warjuls, sinna hoi-
ad mind abhastusse eest; sinna annad mulle
rohkeste rõmoga laulda, et sa mind peastad.
Sela.

8. Sinna ütled: minna tahhan sind targaks teh-
ha ning õppetada sedda teed, mis sinna pead fäl-
ma; minna tahhan sulle nou anda, mo film peab
sinno peäle waatma.

9. Ürge olge fui hobbone ning fui eeslihobbo-
ne, need on moismatta; nende suus on walgad
ning sulissed neid tallitseda muido nemmad ei tul-
le sinno liggi.

10. Paljo wallo on sel Jummalakartmatta,
agga kes lodab JEHUWA peäle; saab roh-
keste hallastust.

11. Olge rõõmsad JEHUWA sees / ning
olge wägga rõõmsad, teie õlged! ning laulge
rõõmsaste, feif, kes teie süddamest waggad
ollete.

Kolmas Pattustpöörmissse Palwe.

XXXVIII. Laul.

1. Taweti Laul mällestusseks.
2. **JEHOMA!** ärra nomi mind mitte
ommas fanges wiibhas, ja ärra
anna mulle mitte hirmo ommas tullises wiib-
has.
3. Gesti sinno noled on minno sisse lainud, ning
sinno kässi minno peäle tulnud.
4. Ep olle terwist ühtegi minno lihhas sinno
melepahhandusse pärrast; ei olle rahho minno
lulontide sees minno patto pärrast.
5. Gesti minno tiggedussed on ülle minno pea
lainud, kui üks raske koorm on nemmad lainud
raskemaks, kui minna sudan kanda.
6. Minno patto hawad haisewad pahhaste,
ning jookswad mädäda minno rummalusse pärrast.
7. Minna ollen sure murrega kõrwewas ja
kirus, minna käin kurwaste keige se päwa.
8. Gesti et minno sissefond on täis palla-
wat, ning ei olle ühtegi terwist minno lihha
sees.
9. Minna ollen rammaks ning foggone wäe-
timaks

timaks lainud; ma wingun minno süddame ah-
hastusse pärrast.

10. Jesand, keik minno iggatseminne on sulle
teada, ning minno ohkaminne ep olle sinno eest
warjule pandud.

11. Mo südda pöritab wägga, mo rammo on
minnust löpnud, ja sedda silmade selgust, ei sedda
polle mul polegi.

12. Kes mind armastawad ning mo söbrad
on, need hoidwad ennast förwale minno willet-
susse pärrast, ning mo suggulased seiswad
kaugese.

13. Ning kes minno hinge püüdwad, seädwad
sallaja wörfusid, ning kes minno kahjo noudwad,
rägirwad tiggedad fönnesid; iggapäwa mötlemad
nemarad farwalusse peäle.

14. Ugga minna ollen fui üks furt, ei ma fu-
le, ning fui üks feleto, kes ei te omma suud
lahiti.

15. Ning minna ollen fui se, kes ei fule, ning
felle suus ei olle nomimisfi.

16. Gesti sinno peäle, oh JESU! lodan
minna; fui sinna, Jesand, minno Zummal,
fuled mind.

17. Minna ollen üttelnud: ärgo sago nem-
mad rõõmsaks minno pärrast; fui mo jalg peaks
libbistama, fui nemmad siis surustelleksid min-
no wasto.

18. Sest et minna pea woin kōmmistada ning minno wallo on allati minno ees.

19. Sest minna täetan omma tiggedust, ma ollen murrees omma patto pärrast.

20. Agga minno waenlased ellawad röömsaste ja on wäggetwad; ja neid on paljo, kes mind ilma asjata wihkawad.

21. Ning kes hea eest mulle kurja tassuwad, on mo wastased, sepärrast et minna head takka nouan.

22. Ärra jätta mind mitte mahha, JEHOWA, minno Jummal, ärra olle minnust kangel.

23. Tõtta mulle appi, oh minno õnnistusse Jesand!

Neljas Pattustpöörmissse Palwe.

LI. Laul.

1. Taweti Laul.

2. **T**ui Natan se Prohwet temma jure tuli
li pärrast sedda, kui ta Patseba liggi
olli tulnud.

3. Jummal! olle mulle armolinne sinno hal-
lastusse pärrast, ja kustuta minno ülleastmis-
sed sinno rohke süüdamelikko hallastusse pärrast.

4. Pes.

4. Pesse mind hästi minno tiggedusfest, ning puhhasta mind minno pattust.

5. Sest et minna tunnen ommad ülleastmis, sed, ja minno pat on mo ees allati.

6. Sinno wasto ükspäinis ollen minna patto teinud, ja se, mis sinno ees kurri on, ollen ma teinud; sepärrast olled sa õige, kui sinna rägid, ja puhhas, kui sa kōhbut moistad.

7. Wata, kurjusse sees ollen minna sünnitatud, ja patto sees on minno emma mind sanud.

8. Wata, sinnul on hea meel sest tõssidusfest, mis on süddame põhjas; sepärrast anna mulle sallajas tarkust teada.

9. Leppita mind Isopplga, et ma puhtaks saan, pesse mind, et ma lähhan walgemaks kui lummi.

10. Anna mulle armo sannumed ja rõmo kuulda, et wägga rõõmsaks sawad minno lufondid, mis sa olled ruskus peksnud.

11. Põra ärra omma palle minno pattude eest, ja kustuta ärra teile minno tiggedusfed.

12. Lo minno sees, Jummal, üks puhhas südda, ning uenda minno sees kindla Waimo.

13. Ärra heida mind ärra sinno palle eest, ja ärra wotta sinno puhha Waimo mitte minnult ärra.

14. Anna mulle jälle sinno õnnistusse rõmo

mo, ja se heamelelinne Waim toetago mind.

15. Minna tahhan sinno teed õppetada neid, kes on üllekohtused, et need pattused sinno pole pöörwad.

16. Oh Jummal! minno õnnistusse Jummal, peasta mind ärra weerisüüst, siis minno feel kidad rõmoga sinno õigust.

17. Jssand, te lahti minno mofkad, siis peab minno su sinno Ektust fulutama.

18. Gest sinnul ey olle head meelt ohwrist, et ma neid annan, ei sinna holi põlletamisse ohwrist.

19. Jummala melepärralised ohwrid on üks rõhhutud waim, üht rõhhutud ning riis-
faks pekstud süddant ei põlga sinna, Jummal.

20. Te head sinno hea mele pärrast Sionile; ehhita Jerusalemma mürid.

21. Siis sawad sinno mele pärrast ollema õigusse ohwrid, need põlletamisse ning tulle ohwrid; siis wiwad waggad wärsesid sinno altari peäle.

Wies Pattustpöörmissse Palwe.

CII. Paul.

A He häddalisse allandif palwe, fui tedba
waewa.

waewataffe, ning temma ommad mõtted Jehowa ette ülesräägib.

2. Jehowa, kule minno allandil palwe, ja minno fiesendaminne tulgo sinno ette.

3. Ärra peida omma palle minno eest; põra omma kõrwa minno pole sel aial, kui mul kitsas kää on; kule mind pea sel aial, kui ma hüan.

4. Sest minno päwad on lõpnud nenda kui suits, ning minno lufondid on ärrapõllenud kui üks leed.

5. Minno südda on mahhalõdud ning ärra. fuinud kui üks rohhi, et minna unnustand omma leiba sömatta.

6. Minno luud on lihha külge finnisanud minno õhkamisse heäle pärrast.

7. Minna osten kõrwe linno sarnatseks sanud; minna osten kui õ. kul woõga paistade sees.

8. Minna walwan, ning osten kui üksil lind kattuise peäl.

9. Minno waenlased teotawad mind teige se päwa; kes kui hullud minno peäle kääwad, need wandwad minno nimmega.

10. Sest minna sõõn tuhka kui leiba, ning seggan keik omma joma aia nuttoga.

11. Sinno mele pahhandusse ning fange wiha pärrast, sest olled sinna mind ülestõstnud ning jälle wiiskanud wasto maad.

12. Minn

12. Minno päwad on kui üks warri, mis faub, ja minna fuiwan ärra kui rohhi.

13. Agga sinna, Jehowa, jääd iggaweste, ning sinno mällestus põlwest põlweni.

14. Kõl sinna touseb üles ning hallastad süddamest Sioni peäle, sest aeg on, et sa temma peäle armo heidad, sest et seätud aeg on kätte sanud.

15. Sest et sinno sullased heal meel ihhaldamad temma kirowid, ja neil on halle meel temma põrmo peäle.

16. Et pagganad wõttaksid Jehowa nimme karta, ning kels Ma kunningad sinno au.

17. Kui se Jehowa saab Sioni ehhitanud, ning nähtud omma au sees:

18. Siis ta on waatnud selle alwa rahwa allandikko palme peäle, ning ei olle põlgnud nende allandikko palmwet.

19. Sedda peab firja pandama tullesma põlwerahwale; et se rahwas, mis luakse, woib kita Jehowat.

20. Sest et temma üllewelt pühha assemelt on näinud; Jehowa on taewast waatnud Ma peäle.

21. Et temma kuleks wangide õhkamist, ning lahti peästaks need surma lapsed.

22. Et nemmad Sionis peawad kolutama
Jeh.

JEHOVA nimme, ning Jerusalemmas temma fitust.

23. Kui rahwast ühtlase foggutakse, ja funningrigid, et nemmad JEHOVA teniwad.

24. Ehk temma kül tee peäl minno rammo waewanud, ning minno päwad lühhendand:

25. Siiski ütlen minna: minno Jummal! ärra korrista mind mitte ärra fesk mo ea sees; sinno aastad festwad põlwest põlweni.

26. Sinna olled jo wannast ma allust seadnud, ning taewad on sinno fätte tõ.

27. Nemmad lähhawad hukka; agga sinna jääd, ja feik need lähhawad wannaks, nenda kui üks fuub; sinna wottad neid muta nenda kui riide, ning nemmad sawad mudetud.

28. Agga sinna olled fesamma, ning sinno aastad ei lõppe ärra.

29. Sinno sullaste lapsed sawad ello-asset, ja nende suggu peab sinno ees linnitud sama.

Kues Pattustpöörmissse Palwe.

CXXX. Paul.

1. **P**ohjatuma hädä seest huan minna sinno pole, JEHOVA.

2. **J**esand, fule minno heält, sinno kõrwad pango tähhele minno halleda palwette heäle.

3. Kui

3. Kui sinna, JEHOWA, tahhastid pat-
tud armada, kes JSand, jouaks so ees
seista?

4. Sest et sinno lã on andeks andminne, et
sind peab kardedama.

5. Minna ollen ootnud JEHOWA, min-
no hing otab, ning temma sanna peäle lodan
minna.

6. Minno hing otab JSandat ennam kui
need wahhimehhed homiko, kes wahtis homikut
ootwad.

7. Israel! loda JEHOWA peäle, sest
JEHOWA jures on hallastus, ning tem-
ma jures on mitmesuggune ärrapeästminne.

8. Ning sesamma peästab Israeli keikist tem-
ma pattudest.

Seitsmes Pattustpöörmissse Palwe.

CXLIII. Paul.

1. JEHOWA! kule minno allandikko
palwe, panne tähhele minno haledad
palwed omma tõe pärrast.

2. Ja ärra minne kohtusse omma sullasega,
sest et ükski ellus innimenne ep olle õige sinno
ees.

3. Sest et waenlane aiab mo hinge takka,
temo

temma fa-utab sutumafs minno ello, temma pan-
neb mind istma pimmedusse kui need, kes am-
mogi on furnud.

4. Ning minnowa im nörgub ärra minno sees,
ja minno südda fohfub fess minno sees.

5. Minna tulletan omma mele need endised
päwad; minna mõtlen teige so teo peäle, minna
kõnnelen sinno kätte tööst.

6. Minna la-utan ommad fäed laiale sinno
pole; minno hing himmustab sinno järrele, kui
üks ma, mis märga tahhab.

7. Kule mind pea Jehowa, minno waim läh-
háb nõdrafs; ärra petta omma sulle minno eest;
et minna ei sa nende sarnatsefs, kes hauda mahha
lähháwad.

8. Anna mulle aegfaste tuulda sinno hallas-
tust, sest et minna sinno peäle lodan; anna mul-
le teada sedda teed, mis minna pean káima, sest
et sinno järrele ihhaldab mo hing.

9. Peásta mind Jehowa minno waenlastest;
sinno jure tullen ma warjule.

10. Dupeta sinna mind teggema, mis sinno
mele párrast on, sest et sinna olled minno Sum-
mal; sinno hea Waim jubhatago mind õige tee
peäle.

11. Jehowa, te mind ellawafs sinno nimme
párrast; peásta minno hinge abhastusfest sinno
õigusse párrast.

12. Ning fa-uta minno waenlased sinno
hallastusse párrast, ning rikku ärra feif, kes
e minno

minno hlinge waerwawad, sest minna ollen sinno
fullane.

**Uks Palwe, kui sa tahhad hās-
ti ning hinge kasuks Jesusse
laua jure tulla.**

SH! armas Isand Jesus Kristus, minno
hinge karjane ning õppia, sinna olled üttel-
nud: minna ollen se ello leib, kes minnust sööb,
sellel ei pea nälga ollema, ning kes minno sisse us-
sub, sellel ei pea ial janno ollema. Minna tullen
sinno jure, ja pallun allandikkult, et sinna tahha-
sid mind walmistada õigeks woõra's sefinnatse
taewalikko õhto-sõma-aia jure, ja minno hlinge rõ-
mustada, ning õige tee peäle juhhatada. Anna
minnule armo minno pattud süddamest ning tões-
te tunda ning tahhetseda, ja ehhita mind se õige
usso pulma-ridega, et minna se läbbi woiksin nou-
da, wastowotta ning hoida, mis sinna omma
kannatamisse, surma ning ülestousmissse läbbi
minnule olled saatnud, et ma nenda woiksin õige
woõras sinno laua jures olla. Anna minnule
uks südda, mis allandit on ning pea leppib, et
minna heal meel andeks annan neile, kes mind
faetserwad ning wiikawad. Ritku minno südda-
me seest keik tiggedusse ning wiha jured, ning is-
tuta minno hinge sisse armo ja hallastust, et min-
na keik innimesed sinno parrast armastan. Sin-
na olled isse ütelnud: haigedele lähhāb arsti
tarwis,

tarwis, ja mitte terwettele. Minna waene
 ollen halge, aita ning te mind terwets hinge polest.
 Sinna ütled: Tulge minno jure keit, kes teie
 ollete foormatud ja waewatud minna tah-
 han teile hingamist sata. Oh armas Jum-
 mal! minna ollen mitme patiga foormatud,
 wotta neid minnult ärra, ja peästa mind sest
 patto foormast: ma ollen rojane, puhhasta
 mind: ma ollen pinime, walgusta ja te targaks
 mind: ma ollen waene, te minno hinge rikkaks:
 ma ollen ärrakaddunud, otsi mind: minna ollen
 patto läbbi hukkamolstetud, te sinna miel õn-
 faks. Minno kallis hinge peigmees, Jesufe!
 peästa mind minno ennese tahmisest, ning wotta
 mind sinno hõleks, sest sinno sees woin ma ellada,
 isse-enneses surren minna; sinno sees ollen ma
 õige, isse-enneses ollen ma pattune. Tulle sinna
 minno jure, ja anna minnule omma armo, ello,
 õlgust, heldust ning hallastust. Oh! kallis Je-
 sufe, mo hing on sinnota surnud, te sedda ellawaks,
 temma on halge, te sedda terwets; minno südda
 on paljas keikist häist kumbedest, täida sedda õige
 usso, armastusse, allandusse, pühha himmude ja
 keikide hea kumbedega, et minna woifsin nenda, kui
 sinna tahhad, omma hinge ette murretseda, sinno
 jurest ilma farwalusjeta keige pattude wasto ab-
 bi otsida, ja nenda woifsin iggawest sinno jure jä-
 da, kui sinna olled ütelnud: kes minno lihha sõõb
 ning minno werd joob, se jääb minno sisse, ja
 minna temma sisse, ning minna tahhan tedda ül-
 lesärratada wiimisel päwal. Walmista minno

hingenenda, armas Issand, Jesus Kristus, omma kalli kannatamisse, surma ja ülestousmisse parrast, Amen.

Uks teine Palwe.

SH! minno armas kallis Õnnisteggia Jesus Kristus, minna tannan sind süddamest, et sinna mind so kibbeda surma ning kannatamisse läbbi kalliste oled lunnastanud ning sesinnatse suure armo mällestusseks ühhe õhto-sõma-aia seadnud. Ärra lasse mind agga korra parrast ühhe holeta süddamega omma lauale tullo, sest et se, kes omma rummalusse ning holeta patto ello sisse tahhab jada, ei sa kasso sinno lauast, waid sööb ning joob ennesele suremat huffatust. Separrast walmista minno südda, et minna omma patro hädä ning süddame kurjust woiksin öiete tunda, süddamest kahhetseda ning wihtada ja sinno käest abbi ning wägge patto wasto otsida, ja nenda sesinnatse armo sõma-aia läbbi omma usko finnitada, sinno risti hea melega ennese peäle wotta iggapäaw, ja sinno tahtmisse järrele ellada, funni ma sinno au riki sinnoga pallest pallesse ühtesaan. Kule minno waese palwe omma lõpmatta armo parrast, Amen.

Õhtaminne, kui sa Jesusse ihho saad.

SH! terre tullemast, armas Jesus, omma pühha ihhoga! sesamma sõotko ja tehko mind ka pühhaks, ning jägo iggaweste minno jure, Amen.

EL

Ellit:

Jesand Jesus, sinno pühha ihho Finnitago mind, ning holdko mind õiges uskus iggawessels elluks, Amen.

Ohhtaminne/ kui sa Jesusse werd jood.

SH! terre tullemast, armas Jesufe, omma kalli werrega; sinno werri pesko mind puhtaks feigest minnust pattust. Minna tännan sind, et sa olled minno jure tulnud; já nüüd iggaweste ka minno sisse, Amen.

Ellit:

Jesand Jesus, sinno kallis werri Finnitago minno nõdra usko iggawessels elluks, Amen.

Uks Tanno, kui sa olled aufaste Jesusse Laual olnud.

SH! armas Jesand Jesus Kristus, ma tännan sind süddamest, et sinna mind omma kalli ihho ja werrega olled sõõtnud ning jootnud. Ma tännan sind feige sinno armo eest, et sinna minno heaks olled innimesseks sündinud, minno pattude parrast surma wasto woitelnud ning werd higgistanud. Ma tännan sind ka feigest süddamest, et sinna minno sü parrast wotsid kanatada feik hädä, waewa, ahhastust, hawad, teotust ning naero, fibbeda fibbowitsso fronti ning muud wallo, et wasto sinno filmi süllitati, et sind

risti lödi ning hirmsaste surmati. Ma tannan
 sind feige hea eest, mis sinna mulle se läbbi olled
 saatnud. Sinna olled minno heafs teinud, mis
 Zummala fange fäsf moistis ning fäsfis, ning
 olled minno patto süüd maksnud, taewase Jesa-
 ga mind leppitanud, ning nenda minnule saatnud
 pattude andeks andmist, iggawest õigust, pühha
 Waimo abbi ning iggawest ello. Keik sedda head
 tahhad sinna omma falli õhto-sõma-aia läbbi min-
 no mele tulletada. Kuida ollefsid sinna, armas
 Jesand Jesus, minnule woinud lasima armo-
 panti anda? Anna minnule armo, et minna sed-
 da head ial ei unnusta; sinno pühha ihho ning
 werri pühhtsigo ja õnnistago minno ihho ning
 hingepäästko mind feigest rummalussest, ja holdko
 mind allati feige pattude eest. Armas, helde õn-
 nisteggia, ella sinna minno sees, ning sata roälja
 minno süddame seest keik kurtjad patto kumbed, et
 minno südda ütsipäine sinno hone woiks olla. Sin-
 na fihlad ennast minno hingega, ning tõstad sed-
 da kunninglikkuse emmandaks, sepärrast ei sunni
 mulle mitte ennast pattude ning roppo ello orjaks
 anda, ning kadduma patto rõmo läbbi sedda suurt
 au ka-utada. Ehhita minno hinge waimolikko
 ehtega, fange usso, tullise armastusse, põllewa
 lotusse, falli allandusse, pühha fannatusse, tas-
 fase mele ning süddamelikko palwega, et minna
 sind ütsipäine, armas Jesus, iggatsen, ning sin-
 noga ühhes ollen, sõgo ehf jogo, maggago ehf
 walwago, ellago ehf surrego minna. Olle minno
 sees, et minna woiksin sinno sees olla, sinnust rä-
 gida,

gida, laulda, ning allati sinno peäle mõttelda, selle õige usso sees siit ilmast ärralahkuda, wiimset päwal rõmoga ülestousta, ning iggawesse rõmo sisse sada, Amen.

Üks Palwe pärrest pühha õhto-sõma-aega, misga meie ello Parrandamist pallume.

SH! minno kallis õnnisteggia, Jesus Kristus, aita nüüd, et sinno pühha ihho ning werri mulle woiks tulla ning siggida minno ello parrandamiseks. Sinna, oh armas Jesus! kes sa olled pühha, õige, wagga, helde ja armolinne, tulled mo waese pattuse jure; anna omma armo, et minna sinno läbbi nüüd ka woiksin sada pühaks, õigeks, waggaks ning armolisseks, et ma ramma ning wägge saan nenda ellada kui sa olled ellanud, ning et ma káin sinno jálge sees. Anna mulle üks nisuggune südda, mis sind fardab, üks nisuggune tahtminne, mis sinno tahtmisse járrele on, üks hing, kenne sees sulle, oh armolinne Jesuke! woiks asset olla. Anna, et ma sinnust finnipean, et sa mulle ommaks jáäd. Oh! minno hinge peigmees, aita, et ma sulle nüüd ellan; ella sinna minno sees, te omma tõ minno sees. Ehita mo süddame pühha kartussaga, mo hinge tulise armastussaga, mo mele ning mõtte tõssise auldussaga, et ma ma ilma asjad ärrapõlgan, ning jummalikke asjade járrele iggatsen, patto wihkan, ja õigust armastan. Kiitku minno südda-

me seest árra liapeatoidusse murret, lihha - himmo,
 filma - himmo ja fórk ello, sesinnatse ilma lusti ning
 rómo, ja feif ligajulgust. Istuta agga minno
 sisse feifsuggused pühhad kumbed ning ioned. Soia
 minno su, et temma wallet ei rági; minno filmad,
 et nemmad tühja peále ei wata; minno fórwad,
 et nemmad ühtegi nurjato sanna, egga hārwitu-
 maid, egga jölledaid fōnnesid, egga naljaheltmist
 ei kule; minno fáed et nemmad furja ei te; min-
 no jallad, et nemmad patto tee peál ei fōnni; ning
 feif minno liifmed, et nemmad sedda takkanoud-
 wad, mis hea on ning et minna sedda wisi sinno
 lábbi, oh helde Jesuke! feigest pattust lahri ning ig-
 gaweste ónsaks saan, Amen.

Ues Palwe, misga pallutakse ðiget ning tõssist Ueso.

Eigewāggewam ning armollinne Jummal,
 minna kaeban ning tunnistan sulle, et min-
 no südda omma pattuse sündimisse lábbi kōggone
 on árrarikkutud, temma on uskmatka, ilma lotusse-
 ta, ning on merre laenede sarnane, sest et ta ikka
 taksipiddi mõtleb. Sest tulles se, et ma polle sin-
 no pühha sanna ðiete wastowotnud, egga se peá-
 le lootnud. Anna, armas Jēsa, sedda patto mul-
 le andeks, ning árra nuhtle mind mitte, nenda kui
 sa olled áhwardanud, et need peawad árranetud
 ollema, kes innimeste ehk mu asja peále lootwad.
 Et agga innimenne isse ennesest ei woi Jummal
 mele párrast olla, siis pallun minna, helde Jēsand,
 te

te puhtafs minno südda òige usso lãbbi feigest
 fassipiddi-mõilemisses, ebba-ussust ning tũhjas
 lotusfest, et ma mitte innimeste egga ma-ilma au
 ja rikkusse peãle ei loda. Sũta mo süddames se
 òige usso, et ma sind õppin õiete tundma, sinno
 sanna ussma, ning findla lotussega wastowõtma,
 mis sa olled ommast armust Jesusse Kristusse lãb-
 bi tõotanud. Ærra põlga minno nõdra usso mitte
 ærra, waid fastwata ning finnita sedda. Ærra mur-
 ra sedda rõhnutud pillirogo, ning ærra kustuta sed-
 da sultsejat tahti mitte koggone ærra. Oh Jesus
 Kristus! Jummal! Põeg, sa feige-illusam hinge
 peigmees, fihla ennast usso lãbbi mo wæse hinge-
 ga. Jã sinna minno sisse, sest sa olled usso lãbbi
 minno pàrralt, ning feik, mis sa olled teinud ning
 kannatanud, tulles minno heafs. Oh pũhha
 Waim! minno õppia ning juhhataja, sata sinna
 mied Jummalaga jãlle ùhte usso lãbbi; põra
 mind jãlle ùmber temma pole. Jõtuta mind Je-
 susse Kristusse sisse, et ma fui ùks taewane taim
 temma sees haffan fastwama ning temmast ram-
 mo ning wãgge saan. Uenda need jummalikkud
 kumbed minno sees, ning te mind usso lãbbi ùks
 lomaks. Ærra lass mind muud ùhtegi mõttelda,
 rãgida egga tehha, fuid sedda ùkspãinis, mis us-
 sust tulles. Kinnita mind, et ma usso sees furra-
 ti, ma-ilma ning omma pattuse lihha fiusatusse
 wasto seisan, nenda et ma woimust nende peãle
 saan, ning sel wiisil feelmatta Jummal! rikis el-
 lan, ning õnsaks saan, Amen.

Uks palwe / mis sees meie süddame-
likto armastamist Jummal ning om-
ma liggimesse wasto pallume.

Silde ning armolinne Jummal, oh! kui kulum
on minno südda, kui tühi on temma sest
jummalikust armastusfest. Kõl ma armas,
tan, parrago Jummal! sedda furja ma ilma
ning temma kumbed ja wiisid. Ei ma armasta isse,
ennast mitte nenda, kui sa olled kasknud, waid om-
ma furja süddame nou andmisse järrele. Ni
furjaste ollen minna waene ärrarikkutud, et ma
sedda armastan, mis mind hukka satab, agga
sind, minno helde Jummal, ei moista mä mitte
armastada ülle feige asjade, egga omma liggimes
kui isse ennast. Oh! anna mulle sedda rasket pat-
to andeks, et se hirmus nuhtlus mitte ei tulle min-
no peäle, mis so sanna sees on firjotud, et se peab
ollema ärranetud, kes Jesust Kristust ei armasta.
Tulle siis mulle appi, oh helde Jäsa! ning kus-
tuta ärra minno sees feik armastamist, mis sinno
kääst ei tulle. Ärra lasse mind siis mitte armas-
tada sedda ma ilma egga ühtegi fest, mis seäl sees
on. Süta agga minno sees sedda pühha armas-
tusse tullofest, et ma sind hakkam feigest südda-
mest ning ülle feige asjade armastama, sepärrast
et sa olled feige illusam, feigeparras, ning fei-
gemaggusam, et sa olled armastusse hallikas,
ning heldus, pühhitsus ning õigus isse. Öigo
fiis minno hing, südda, meel ja moistus sinno
pärralt, et ma ühtegi ei mõtle, tunne, moista, tah-
ha

ha eggate, fuld ükspäinis sedda, mis sinno taht-
 misse ning mele parrast on, ning sinno Walm min-
 no sees wottab tehha. Lasse mind sinno armas-
 tamise parrast mahhajatta sedda, mis sinno taht-
 misse järrele ei olle, nenda et ma hea melega keif
 hädäda ning waewa kannatan. Sinno armas-
 taminne tommago mind ennes jure, et ma sinno-
 ga ühte saan ning iggaweste ka ühte jään, et ma
 järgeste sinno peäle mötlen sinnust rāgin ning sinno
 järrele iggatsen. Agga, armas Jōsa, et üksei ei
 woi sind armastada, kui temma liggimest ei ar-
 masta, siis täida ka minno südda armastusse
 ning heldussēga omma liggimesse wasto, et ma
 tedda armastan kui isse ennast. Alita siis, et ma
 omma liggimessele head sorwin, temma eest pallun,
 tedda mainitsen, nomin, rõmustan ning keif sug-
 gust head temmale teen, ning ennast hoian, et
 minna temmale ühtegi pahhandust ei anna. Ürra
 lasse mind mitte ükspäinis neid armastada, fes
 minno head sõbrad on, ning mulle head tewad,
 waid olle mulle armolinne, ning sata omma püh-
 ha Waimo läbbi sedda meelt, et ma neid ka ar-
 mastan, fes minno waenlased on ning mulle fur-
 ja tewad. Alita, helde Jōsa, et ma neile hea me-
 lega andeks annan, nende eest pallun, ning head
 neile teen, nenda et nemmad minno heateggemiste
 läbbi saaksid ärrawoidetud, ning ommast wiha-
 fest süddamest peästetud. Keif sedda head te
 mulle, helde Jummal, omma sure armo parrast,
 Amen.

üks

Uks palwe, mis sees meie pallume
 Kannatusse eht ühhe kannatlifko süd,
 Dame pärrast.

SH! armas Jeesand, Jeesus Kristus, sa olled
 se kannatlik Jummal tal, kes hädä, wae-
 wa, teotust, surma ja risti surma innimeste pä-
 rast on kannatanud, et sa se läbbi meile saatsid ig-
 gawesse rahho ning rõmo. Minna pallun sind
 süddamest, et tulle minno siäse ning õppeta mind
 ka kannatlik ollema, sest et minna ei tahha mitte
 hea melega sinno risti ennese peäle wotta; waid
 minna tahhaksin kül enneminne omma kurja süd-
 dame nou järrele ellada, et ma saaksin siin ilma peäl
 rahhul olla, ning et minno kässi aialifko asjade
 sees woiks hästi käia. Mis pean minna ütlemä?
 ma ollen rummal, ning ei moistä, mis mulle he-
 aks tulled. Sinna agga, sa tru Jummal, olled
 se feigetargem Jessa, ning moistad lapsi kaswa-
 tada. Ürgo sündko siis mitte minno tahtminne,
 waid te sinna minnoga nenda, kui sa isse tead mul-
 le hea ollewad. Kinnita mind, et ma feik sinno
 käest wastowõttan ühhe kannatlifko süddamega,
 ning et ma sinno wasto ei nurrise. Äita mind
 oiaama armoga, et ma sind ilma kawalusfeta
 rännan, kui sa mind omma ristiga ennese sarnat-
 seks wottad tehha. Õppeta mind meles piddama,
 et ühtegi ei woi mulle ilma sinno tahtmisfeta sün-
 dida. Lasse mind feige hädä ning waewa sees
 siiski rõmus olla. Keige-ennamiste pallun min-
 na, helde Jeseke, sinno käest, hoia mind, et min-
 na

na mitte ei söima, kui mind söimatakse, et ma mitte wasto ei lö, kui mind lüakse, et ma mitte kurja ei maksa kurjaga; waid anna armo, et ma sinno tahtmissse pärrast keif kannatan tassase melega, ning ennast weel surema risti, teotusse, waewa ning abhastusse arwan wäärt ollewad. Rõmus- ta mind sel aial omma kannatusse läbbi, ning te mind omma risti läbbi pühhaks ning puhtaks kei- fist pattust, ning iggaweste õnsaks, Amen.

Ûhhe haige innimesse Palwe.

SH! helde ning armolinne Jummal, sulle tun- nistan minna ning kaeban, et minna ep ol- le tännini nenda mitte ellanud, kui sinna omma sänna sees olled käsnud; waid minna waene ollen omma kurja himmude järrele ellanud. Oh! mis furb on minno südda, et ma nisuggune ollen ol- nud. Sepärrast tunnen minna ka, et sa õigusse pärrast sedda haigust olled minno peäle pannud, et ma pean omma patto hirmo ning hädda õppi- ma tundma, ning sinno käest abbi otsima. Sa õige Jummal moistad rohbut minno peäle, et mind ma-ilmaga ei pea huffa moistetama. Sa tulletad minno mele se samma haigusse läbbi, et ma surretik ollen. Peästa mind, helde isä, enne kui minna surren, omma patto häddast. Õns se so pühha tahtminne, et ma pean haige ollema, siis sündfo sinno hea tahtminne. Hoia agga minno hinge kurjade kiusatuste eest. Olgo se haigus min- no hinge õhhuks ning rohhuks, et mo hing sest par- ramaks

ramaks saaks. Gola mo süddame, mele ning mõt-
 ted Jummalahho sees. Oh! heida armo min-
 no peäle, sest sa olled mo Lõja, ärrarikkü omma
 waest loma. Kui se haigus ey olle surma többi,
 siis aita mind, ning anna mulle surest armust mo
 endist terwist jälle, sest ma olen rammoto. Oh!
 sa Jummal Poeg, Jesus Kristus, wotta sinna
 miidisse arstida; wähhenda minno walloja par-
 randa mind omma pühha hamade läbbi. So
 pühha kannatus ning surm olgo mulle ello roh-
 hufs. Ous agga, armas Jummal, sinno taht-
 minne, et sa mind se haigusse läbbi tahhad sest
 turjast ilmast ärraforristada, oh! siis aita mind
 omma pohjatuma armo pärrast, et ma õnsaste siit
 ärralähhän, ning nenda surmaga woitten, et ma
 sedda ärrawoidan, Jesusse Kristusse surma ning
 surma woitlemissse pärrast, Amen.

Tänno-palwe, kui üks haige omma terwist jälle kätte sanud.

Armoliane Jummal, mo helde Jõsa, minna
 tannan sind teigest süddamest, et sa mind
 olled karristanud, ning mulle hirmo annud minno
 pattude pärrast. Sa olled armoliane olnud, et
 sa mind mitte surma kätte ei olle annud. Nüüd
 olled sa mulle weel aega anaud ennast pattust
 pöördä. Aita siis, helde Jõsa, et ma ue terwis-
 sega ueste hakkän ellama pühha ning puhta ello
 sees. Sinno pühha Waim ellago nüüd minno
 sees; temma wallisfego mind, et ma teps ma ilma
 wifid

wisid ei armasta; waid et ma woilfin sinno omma
olla ning sinno tabtmisse järrele ellada. Ze fa ter-
wets mo waese hinge, ning haffa isse seäl sees ella-
ma, nenda et ma jälle sinno sees fosfun ning wäg-
gewamaks saan usso, armastusse ning kannatus-
se sees; siis tahhan minna sind, kolm-ainus Jum-
mal, iggaweste kita ning tännada, Amen.

Uhhe haige innimesse Palwe,
fui surm liggi joub.

SH! sa iggawenne Jummal, üks hallastusse
Jesä, et hallasta minno waese peäle, nen-
da kui üks issa omma laste peäle hallastab.
Mõtlesse saana peäle, mis sa olled ütelnud: min-
no hallastus on suur. Mõtlesse peäle, et so ar-
mas Poeg Jesus Kristus minno pärrast on inni-
messeks sündinud. Mõtlesse peäle, et sa omma
ainosündinud Poia olled annud, et feif, kes tem-
ma sisse ussurwad, ei pea hukka sama, waid et ig-
gawenne ello neil peab ollema. Misugguse usso
sees tullen minna sinno jure ning pallun sind: hal-
lasta minno peäle omma armsa Poia pärrast.
Minna annan omma hinge sinno kätte, pärra
sinna sedda; ärra arma minno pattud mitte mul-
le süüks. Heida armo minno peäle, ning wotta
mind wasto ommaks lapses. Oh Jesand Je-
sus Kristus! minno kallis hinge peigmees, wotta
mind üles omma maiasse, mõtle omma surma
hädä peäle, ning aita mind mo surma häddas,
et ma sind ärra ei unnusta. Olle sa mo südda-
mes

mes ning meles, ning alta mind nenda surmaga
woitelda, et ma sedda ärrawoidan. Oh! minno
tru karjane, ärra jätta omma lammast mahha,
kelle parrast sa olled omma ello jätnud. Disi
mind weel omma armoga, ning kui sa mind saad
leidnud, siis wi mind omma Paradisi sisse. Oh
pühha Waim! mo ainus abbimees keige mo häd-
da sees, tulle nüüd appi, finnita minno usko, ning
ärra lasse sedda mitte ärrafustuda. Hoia mind
kurja waimo kiusatuste eest, ning ärra lasse mind
mitte surma hirmo tunda. Kui lõppeb ärra min-
no meel ning moistus, siis õhka sinna lõpmatta
minno süddames, ning rõmusta mind ühhe õnsa
surmaga Jeesusse Kristusse kannatusse, wallo ja
surma parrast, Amen.

Palwe keigesugguse Hädda Alal.

Aimas Issand Jummal, feik on õige, mis
sinna teed. Sinna olled meile tunnistas-
nud, mis meile õnne ehk hukkatust, ello ehk sur-
ma, head ehk kurja satab, et meie piddime targaks
sama, ello ning head rakkanoudma, sind armas-
tama, ja sinno sanna fuulma. Agga meie olle-
me, parrago Jummal! Kurja armastanud, ja he-
ad ärrapõlnud ning nenda wasto õksa teinud,
et meie sinno pühhasi tahtmisses ei olle holineud,
wald omma kurja meelt möda ellanud. Separrast
on sinno kõhhus õige ning pühha, et sinna, armas
Jummal, feik sedda willersust meie nuhtluseseks
ning ka meie heaks ning hinge parrandamiseks
meie peäle olled saatnud. Sind, oh helde Jum-
mal!

mal! olleme meie wihaстанud omma kurga kom-
 bede ning teggudega, ennamige kui meie wannemad.
 Mis siis innimesed ommas ellus nurrisewad? ig-
 gaüks nurrisego oma patuude wasto, kiusago ning
 katusago omma ello ning tood, ning nenda tõstlem
 ommad süddamed ning kaded Jummalala pole ning
 üttelgem: meie, meie olleme patto teinud ning san-
 na fuulmatta olnud, sepärrast ep olle sinna, õige
 Jummal, nüüd armo heltnud, waid olled omma
 wiha meie peäle otsago wäljamallanud. Oh Is-
 sand! meie tunnistame omma endise kurga ello, ning
 häbbendame ennast omma eeskusse pärrast; sest
 meie olleme kurjaste patto teinud; meil on wägga
 paljo süüd, meie olleme nuhtlusse wäärt, sest et meie
 olleme kõrwale läinud se tee peält, mis sinna meid
 olled kasknud, ning sepärrast on se sinna suure häd-
 da meie kaela peäle tulnud. Oh armas taewane
 Jeesus! meie tunnistame sinno ette omma ning om-
 ma wannemate pattud ning jummalakartmatta
 ello, ning pallume sind süddamest, anna meile ar-
 mo, et meie neid woiksimet õiete tunda, kahhekseda,
 ning wihtkeda. Heida armo meie waeste peäle
 omma sure hallastusse pärrast, nenda kui sinna
 enne olled andeks annud, et meie same sinno suurt
 armo ning wägge nähha. Sinna olled toota-
 nud, ja üttelnud: Issand on kannatlik, armo-
 linne ning ustaw, temmal on wägga halle ning
 ärras meel; temma annab andeks teie ülleastmis-
 sed ning pattud. Sepärrast kule nüüd meie pal-
 we, armas Issand Jummal, ning olle meile armo-
 linne; eh hita jälle ülles, mis on ärrariiklutud, ja

parranda meid. Põra omma wiibha ärra ning
 ärra lasse sedda mitte eddasi miina. Wotta
 meid waggats ning pühhats tehha, et meie jou-
 affime süddamelikko palwega feif hädäda ning tah-
 jo meie peält ärrakäända. Põra ennast jälle ar-
 moga, helde Jummal, meie pole, ning olle omma
 sullastele armolinne Jესusse Kristusse, meie önnis-
 teggia pärrast, Amen.

Palwe Sõa ning Waeno Aial.

Selle Kolm-aino Jummal, Jēsa, Poia,
 ning pühha Waimo nimmel, Amen.

A Rmad innimesed, et Jummal Jēsand ei olle
 mitte ükspäinis käsfnud palwet tehha, waid
 fa omma falli ning tõssise tootusse pärrast hädäda
 aial tõeste tahhab aidata, kui palwe süddamest tul-
 leb; sepärrast on wägga tarwis, et meie selfinnatsel
 furwa ning hädädisse aial süddamelikko palwega
 temma käest abbi osime, tedda feigesugguste hea-
 teggemiste eest süddamest tänname, ning wägga
 pallume, et temma armust wõttaks ommad hea-
 teggemissed kaswatada, ning feif nuhtlussed,
 mis meie kül wäärt olleme ärrakäända! sepärrast
 üttelgem su ning süddamega Prohweti Danieli ra-
 mato ühheksamast peatulkist:

Oh Jēsand! sinna wäggetw ning suur Jum-
 mal, meie kōhhus on sind farta; sinna finnitad
 seädust ning heidust neile, kes sind armastawad,
 ning sinno käsfo tähhele pannerwad. Meie olle-
 me

me patto ning üllekohhut teinud, Jummalafart-
 mata olnud, ning sinno wasto pannud se läbbi,
 et meie sinno käskedest ning tahtmisest olleme
 ärratagganenud. Meie ep olle mitte sinno sul-
 laste nende Prohweride sanna kuulnud, mis nem-
 mad meie funningattele, würostidele, wannemat-
 tele ning feige ma-rahwale rääksid. Sinna
 Jssand olled õige; agga meie peame ennast hää-
 bendama, et meie sinno wasto olleme patto tei-
 nud. Agga se Jssand meie Jummal hallastab
 ning annab andeks, sest meie olleme temma was-
 to pannud, ning ei olle Jssanda omma Jumma-
 la sanna kuulnud, et meie piddime temma käske
 järele ellama, mis temma omma sullaste nende
 Prohweride läbbi meile kulutas. Waid feik Jss-
 raeli rahwas astus ülle sinno kässo ning tagga-
 nes ärra, ning ei wotnud sinno sanna kuulda.
 Sepärrast on täieste meie peäle tulnud se needa
 minne ning wanne, mis Mosesse Jummalala sul-
 laste kässo sees on kirjotud, sest et meie olleme
 Jummalala wasto patto teinud. Ning temma
 on tõeks teinud feik sannad, mis temma on räägi-
 nud meie, ning meie kohtowannematte peäle, kes
 meile piddid kohhut moistma, et temma piddi suurt
 nuhtlust meie peäle saatma. Kui Mosesse käske
 on kirjotud, nenda on feik se nuhtlus meie peäle
 tulnud, ning meie ep olle süüski Jssandat omma
 Jummalat pallunud, egga ommast kurjast tõöst
 pöödnud, egga temma tõe sanna tähhele pannud.
 Sepärrast on ka se Jssand sedda nuhtlust fermeste
 meie peäle saatnud, sest Jssand meie Jummal on

õige keige omma teggude sees, mis temma on teinud, sest et meie temma sanna ei olle wotnud. Ja nüüd J̄sand meie Jummal, kes olled wāggewa fāega omma rahwas Egiptusse, maalt wāljari nud, ja ennesele ühhe nimme teinud, mis tanna pāwani festab, meie olleme patto teinud ning jummalafartmata olnud. Oh J̄sand! sinno õigusse pārrast tagganego sinno wihha ning sinno hirm meie (liīna ning) ma peält; sest meie patto pārrast ning meie wannematte üllekohto pārrast on meie ma (ning lin) ja sinno rahwas naeruks sanud keikile, kes meie ümberkaudo ellawad. Kule, meie Jummal omma sullase palwed ning temma õhkamissed, ning olle J̄sanda pārrast armolinne omma pühha paigale, mis rikkutakse. Põra omma kõrwa, minno Jummal, meie pole, ning fule; te ommad silmad lahti, ning wata, kui meid rikkutakse, ning sedda liīna mis sinno nimme järrele on nimmetud. Sest meie õhkame sinno pole kummardades, ei mitte omma õigusse, waid sinno rohke hallastusse pārrast. Oh J̄sand! fule, oh J̄sand! anna andeks; oh J̄sand! panne tähhele ja te sedda; ärra wiibi sinno ennese pārrast, minno Jummal, sest sinno nimme järrele on sinno lin ning sinno rahwas nimmetud.

Palwe Rahho pārrast.

SH! J̄sand, J̄esus Kristus, sinna iggawen ne nou ning rahho-andia, sa olled meile waimoifko rahho saatnud; se eest olgo sulle, J̄sanning

ning pühha Waimoga fitus ning tanno iggawest.
 Sa olled meid siit sadif aialikko rahhoga õnnista-
 nud; agga meie ei olle sedda sinno suurt heategge-
 mist mitte nenda, kui kohhus on, moistnud, egga
 sulle se eest au annud, waid se läbbi mitmel wisil
 holetumaks lainud. Sepärrast on ka sinno wiha
 meie peäle õige, et sinna meid sõa ning atwalikko
 waenoga nuhtled. Anna meie, oh Jesand Je-
 sus! andeks meie tannamatta kumbed ning keif
 muud pattud, misga meie sind olleme wihhasta-
 nud, ja näita meie omma kallil armo, sest et sin-
 na olled nende abbimees, kes sinno peäle lootwad.
 Wata, meie ei loda mitte omma raud, ehk sõa-
 riistade peäle, sest keikide innimeste abbi on tühi.
 Agga sinna, Jesand Gebaot, olled meie abbi, sa kei-
 gewäggewam söddamees ning kaitfia hädda sees,
 sinnoga tahhame meie ommad waenlased mah-
 halua, ning sinno nimel tahhame meie jalge alla
 tallada neid, kes meie wasto pannewad. Anna
 meie sõawõe õnn ning woimust merre ning Ma
 peäl. Wotta omma armo holeks meie armolist
 Keisri, et temmale ühtegi lahjo ei juhtu. Anna
 temmale õnne, sinno parram kassi finnitago tedda,
 et temma sinno wõe läbbi omma waenlaste peäle
 woiks sada woimust, ja sinnule se eest au anda.
 Hoia tedda kui silmaterra keikide sallaja takkaiu-
 samiste ning atwalikko pealetullemisse eest.
 Anna temmale woimust, ning sata temma nouud
 forda, ning fauta ärra meie waenlased sinno
 wäggewa kae warre läbbi, ning lasse nende nouud
 tühja minna.

ning liina ümber, ning lasse ommad pühhad
 Inglid ühhe leri meie ümber tehha, et ei sa meie
 liggi ühtegi kahjo egga willetsust. Zuhhata meid
 sinno nou järrele, ning wotta meid armust wasto.
 Ning et sinna üksi sesamma olled, kes sõale feiges
 ma-ilmas teeb otša; sepärrast lasse omma rahho
 mõtted meie, ning feige sinno risti-koggodusse peä-
 le paista. Anna feikile funningattele, ning ülle-
 mattele moistlikko süddame, et nemmad õppiwad
 moistma, mis suggune suur ning kallis warrandus
 rahho on, et nemmad sedda sure holega wottak-
 sid nouda. Zuhhata nende süddamed, sest need
 on siano kões, et nemmad wotwad ussinad olla
 leppitama ning rahho teggema. Önnista ka feik
 nouud ning mõtted, mis selle pärrast petakse.
 Anna, oh Issand, rahho omma male, önnene ning
 abbi feikile seisustele, et meie sind, kes sa olled ar-
 mastamisse ning rahho Jummal, sin feelmatta
 woime tenida, ning wimaks pärrast sedda ello se
 iggawesse ning taewalikko rahho sinno jummalik-
 ko au sees otsata nähha ning tunda, Amen.

Meil anna rahho armoga, Oh Jummal! meie
 aial, kes meie eest woib sõddida, Ep olle ükski
 maial kui üksnes sinna Jummal.

East meie Ma-wallitsejal Head wallitsust ka
 olla, Et wolme rahho temma al Ja hinge toidust
 sada, Sind, armas Jummal! karta, Amen.

Palwe Nälja Alal.

SH! feigewäggewam, armolinne Jummal, sin-
 na ütled; kui minno rahwas tahhaks min-
 no

no sanna fuulda, ning minno tede peäl káia, siis
 tahhak sin minna neid felgeparrama nisso ehk wil-
 jaga sõta ning meega neid táita. Sinna olled
 ka feif Ma wilja Jესusse Kristusse lábbi õnnista-
 nud, ning selgest armust murretsenud, et maad
 ning põllud, mis pattude párrast peaksid ohhakaid
 ning libbowitso kaswatama, peawad head wilja
 kandma; ning sega tahhad sinna feif innimesed
 õppetada, et nemmad peawad moistma, fui helde
 ning armolinne sinna olled, ning et nemmad pea-
 wad sind ülle feige asjade kartma, armastama,
 ning üfspáinis sinno káest ihho ning hinge hádda
 sees abbi otšima ning sinno káest üfspáinis abbi
 ootma. Et sinna agga ka üks õige ning pühha
 Jummal olled, siis olled sa áhwardanud, et sa
 innimeste tánnamatta ning holetuma ello párrast
 neid poua ning liamärjaga tahhad nuhhelda, et
 Ma ei pea omma wilja andma, nenda fui koh-
 hus olleks, sepárrast teed sinna taewast raua ning
 maad wasse sarnatseks, et õigel aial ei pea piiska
 saddama, egga Ma õiget orrast kaswatama. Oh
 armas Jummal! sinna olled ka meie pattude pá-
 rast náлга meie peále pannud, ning meie olleme
 ka sedda wáart, sest meie ning meie wannemad
 olleme sinno head annid kurjaste pillatanud, kór-
 tusse, liajomisse, prassimisse ning mu wallatusse-
 ga. Oh Jēsand! anna armo, et meie woikšime
 sedda feif õiete tunda ning kahhetseda. Peásta
 meid árra sest raskest náljast, mis meid waewab,
 ning parranda meie süddamed, et meie ilmafaw-
 walusfeta fui waggad lapsed sind õppime kartma
 ning

ning armastama, ning et meie eddasi omma peatoidust tännoga wastowöttame sinno sure nimmitusseks ning meie tarwidusseks Jesusse Kristus, se meie Jesanda parrast, Amen.

Palwe Katko Aial.

SH! armolinne, feigemäggewam, iggawenne Jummal, sinna olled ähwardanud, et sinna innimesse patto parrast hirmsa Katko többe nende peäle tahhad läkkirada. Meie tunneme nüüd sedda rasket witsa, mis meie omma rummala ning holeta elloga ennese faela peäle olleme saatnud; ning tunnistame sinno ette, et sinno kohhus öige ning pühha on. Sepärrast pallume meie sind südamest, et sinna tahhaksid meie peäle armo heita, ning meid öppetada öiete tundma, et meie iggawesse hukatusse wäart olleme, ning et sinna sefinnatse sure hirmsa läbbi tahhad patto unnest ülesärratada feil, les maggawad, ning weelgi sinno armo ilma kawwalusseta wastowöttwad, ning sinno armo wasto ei panne. Lasse meid nüüd moista sefinnatset aial, mis meie kassuks tuldeb, et meie wöttame sinno pühha Waimo armo läbbi omma pohjatuma hinge hädda öiete tunda, Jesusse Kristusse fäest abbi otsida, ning findlaste uskuda, et temma tahhab ning woib meid aidada. Ning kui sinno nou peaks ollema, et sa meid sefinnatse többe läbbi siit ilmast tahhad ärrakorristada, siis anna meile öiget usko, parranda se läbbi meie süddamed ning puhhasta meid läbbi ning läbbi

lábbi, et fui meie ólge usso lábbi same ues sün-
dinud, meie ka sinnoga sinno au riki woikšime sada
Jesusse Kristusse meie kalli ónnisteggia párrast,
Amen.

Monningad lühhikesed Laulo- Palwed.

S armas Jssand Jesuke!
Sa olled armas minnule,
Et sa keik head teinud nüüd,
Ja árrawotnud minno süüd.
Sa maksid neid kül kalliste,
Kui pelsti sind ni wahwaste.
Oh! lasse sinno abhastust
Mo hingel' sata rõmustust,
Et ussun sedda kindlaste,
Ja lahkun ilmast ónsaste, Amen.

* *

úht súddant pattust foormatud
Ning surest murrest waewatud
Zoon minna sulle, Jesuke!
Se wotta wasto heldeste,
Ning hallasta mo waese peäl',
Ja surest armust aita weel.
So surmaga mind leppita.
So werrega mind lopputa;

Sils ollen pattust peästetud,
Ja minno südda rõmustud, Amen.

*

*

Mind aita helde Jesuke!
Et sulle jouan peage,
Ning enne pöran fermeste,
Kui surm mind fiasub äkkiste,
Et tanna, iggal aial ka
Ma woiksin õnsast lahkuda.

*

*

Oh Jummal! minno abbimees,
Mind aita armust hädda sees;
Mo süddant pöra pattust nüüd,
Ning ka-uta mo patto süüd.
Ma lodan, Jummal! sinno peäl,
Kui sa muu' jääd, mis tahhan weel?
Sa olled minno Jesuke,
Mo Jummal ning mo wennike;
Sest ollen rõmus süddamest,
Ja fidan sind ka teigest wäest.
Se peäle lodan ikka ma;
Jesús, mo wend, mind arowita,
Amen.

Patto

Patto Tunnistus Kirrifus.

Momad sõbrad, wennad ning õed Je-
susse Kristusse sees, et meie nüüd üh-
hes ko-us olleme Jummalala sanna kuul-
mas ning õppimas, Jummalat omma
Jesandat teige temma heateggemiste eest
tänamas, ja teik pallumas, mis meil
ihho ja hinge polest tarwis on; agga tea-
me, et meie teikide peäl se raske patto
koorm on, kust meie süddamest püame lah-
ri ning puhtaks sada; siis tahhame meie
põlwili mahhalangeda / ja ennast Jum-
mala omma taewase Jsa ette allanda-
da, süddame ja suga ennast waeseks pat-
tuseks tunda ning tunnistada, armo ning
heldust temma käest palluda, ning üht-
lase teine teisega õõlda:

Minna waene pattune innimenne, kes
ollen patto sees sadud ning sündinud, ning
parrast teige omma ello aia pattuses el-
lus elland, tunnistan teigest süddamest
sinno teigewäggewama Jummalala, min-
no armsa taewase Jsa ette, et ma ei ol-
le sind ülle teige asjade, egga omma lig-
gimest kui isse ennast armastanud. Min-
na ollen, parrago Jummal! monnesar-
natsel

natsei kõmbel sinno ja sinno pühha käs-
tude wasto patto teinud mõttede, sanna-
de ning teggudega, ning tean, et minna
sepärrast põrgo ning iggawesse hukkatus-
se wäärt ollen, kui sa nenda tahhaksid nuh-
helda, kui sinno kange kōhhus käsib, ja
minno pattud on teininud. Agga sinna/
armas taewane Jssä, olled tõotanud ar-
mo anda ning hallastada feige waeste
pattuste peäle, kes ommast patto ellust
ümberpöörwad, ja kindla ussoga sinno
pohjatuma hallastusse ning meie Jssan-
da Jesusse Kristusse kalli lunnastamisse
peäle lootwad; neile tahhad sa andeks
anda, ning nende pattud neile mitte süüts
arwada, mis neimad ial enne sinno
wasto on eksinud. Se peäle lodan ka
minna waene pattune, ja pallun sind al-
landikkult: olle sinna omma helde tõotus-
se pärrast mulle waesele armolinne, ning
anna mulle feik minno pattud andeks sin-
no pühha nimme kitusfeks ning auuks.

Jummal se feigewäggerwam ja igga-
wenne Jssand andko meile omma sure
pohjatuma armo ning meie Jssanda Je-
susse Kristusse kalli lunnastamisse pärr-
rast feik meie pattud andeks, ja andko
meile armo meie pattuse ello parranda-
da,

da, et meie temma täest iggawest ello same,
Amen.

Kirrifo Palwe parrast Tutlust.

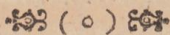
SH! ellaw/keigewäggewam ning igga-
wenne Jummal, meie Issanda Je-
susse Kristusse Issa, teige asjade Poia
ning kaitšia / sind sinno Poia ning püh-
ha Waimoga pallume meie süddamest:
hallasta meie peäle sinno armsa Poia
kalli lunnastamisse parrast, fedda sinna
omma immelikko nou läbbi ohwriks meie
pattude eest ning wahhemehhets sinno ja
meie wahhele seie ilma olled läkkitanud,
et se läbbi sinno õige wiikka ma-ilma pat-
to peäle, ning ka sinno suur heldus meie
wasto piddi nähtama. Pühhitse ning
wallitse meid teik pühha Waimoga / kog-
gu, juhata ning finnita omma risti-
rahwast, ning anna meile armo, et meie
sinno õnsaksteggewa sanna järrele õige
usso ning pühha ello sees woime kindlas-
te ellada. Hoia ning õnnista meie arm-
sa üllema wallitseja, meie armolisse Kets-
ri ning Härä, fedda sinna armust meie
Peats

Peats ning taitsiats olled pannud. Rait-
 se tedda, oh Jummal! feige temma tede
 peäl feige fahjo ning hädä eest, mis tem-
 male sallaja eht awwalikkult woiks sün-
 dida. Rinnita ning kaswata temma ram-
 mo ihho ja hinge polest. Lasse temma
 peäl hingada, tarkusse ning moistusse,
 hea nou ning sinno kartusse Waimo.
 Walgusta temma südda, et temma om-
 ma rifi ning rahwast jouaks diete targaste
 wallitseda, Kristusse foggodust kaswa-
 tada, feige waenkaste peäletullemissed ning
 furjad nouud ärrakeelda, ning falli rahho
 sees sinno pühha nimme auuks ja temma
 allamatte heats faua ning hästi wallit-
 seda.

Rinnita ning önnista meie armolisse
 Keisri nou-andjad, ning keit, tedda tem-
 ma on pannud kohjo ning muud asjad
 selle-

selletama. Hoia ning kaitse temma söda
 dawäggi ning selle pealikkud Ma ning
 merre peäl. Anna neile head ning ühhe-
 melelissed mõtted, et nemmad sedda nouda-
 wad, mis sinno sure Jummalä auuks/
 meie armolisse Reisri, ning keige se rigi
 kasuks tarwis lähhab. Hoia neid keige
 eest, mis kahjuks ning pattuks woib tulla.

Põra ärra, oh armolinne Jummal!
 feit rasted nuhtlused ning willetsused,
 mis meie omma pattudega olleme teni-
 nud. Anna meile kindlat terwist, siggi-
 wat peatoidust, tõsist armastust / ning
 ühtmelelist ello, et meie rahho sees ning
 Jummalä mele pärrast issekeskis woiksi-
 me ellada. Anna ka hea nou keige asiade
 sees, mis tullewad etrewotta ning tehha,
 et meie nenda laitmatta ello sees woiksi-
 me ellada; ja anna meile pärrast sedda aia-
 likko ello iggawest rõmo ning õnnistust
 Jესusse Kristusse sinno Poia pärrast, kes
 sinno ning pühha Waimoga ellab ning
 wallitseb ühhes ollemisfes,
 Amen.

Lita:

Litania

ehf

Palwe ning Eestpalluminne teigesugguse
hädä sees.

(Jesand, heida armo meie peäle ic.)
leitakse Paulo ramato 309 lehhe küljest.

Palwe Ilma pärrast.

Pallugem Jummalat ka ilma pärrast:

S armas taewane Jäsa ! anna meille
sähkardussed ilmad , mis sinna tead melle,
weistele ja wiljale wälja peäl hea ollewad. On-
nista wilja wälja peäl , hoia sedda poua ning
llawihma eest , ning teige mu kahjo ning kurja
eest ; hoia meid nenda ka sõa ja werreärra-
wallamisse , katko ning kallt aia eest , et meie
sinno helde armo läbbi woiksimme omma iggapä-
wast toidust ennestele sada , tännoga wasto-
wotta omma tarwidussels , ning kui waggad
lapsed sinno mele pärrast ellada , Jesusse Kris-
tusse meie Jäsanda pärrast, Amen.

Pallugem Jummalat ka nende eest , kes
tänna tahhawad Jesusse laua
järe minna.

S armoslinne Jummal ! anna neile
armo , et nemmad woiksid öiete
moista

moista sedda suur waewa, mis meie Issand Jesus teitide inimeste eest on näinud, et temma teitsuggust waewa ning wallo nende heats kannatanud. Wal mista nende süddamed, et nemmad ilma kawatluseta wottaksid teit patto tõdd kahhetseda, wihtada ning mahhajatta; sest et meie helde Jesusse ihho nende pärrast hirmsaste on waewatud ning temma kalliswerri ärrawallatud. Puhhasta sinna nende süddamed läbbi ning läbbi, et nemmad sinno armo öiete woitsid omma mele tulletada, ning temma auuks siin ilmas ellada, et nemmad ka sest iggawessfest õhto-sõma-aiaft woitsid ossa sada Jesusse Kristusse meie Issanda pärrast/ Amen.

Palwe nende haigede pärrast.

Pallugem ka Jummalat / n. t. f.

N. N.

SE armolinne Issand Jummal hallastago nende peäle nende hädda sees, andko neile süddamelikko pattustpõõrmist, õiget usso finnist, rõmust pattude andeks-andmist, pühha kannatust kelge wallo sees, ja nenda tehko temma nendega, kui ta teab sedda hinge ning ihho

g

polest

polest neile hea ollewad Jesusse Kristusse meie
önnisteggia pàrrast, Amen.

Tanno haigede pàrrast, kes terweks
sanud.

Tännagem ka Jummalat n. t. s.
N. N.

Kes omma haigusse pàrrast meie kirrifo
palwes olnud, ning Jumjala armo
lâbbi parramaks sanud.

Jummal, kes on rikkas hallastusfest, olgo
tânnatud, et temma meie palwed kuulnud
ja neid parramaks aitnud. Temma piddago
neid eddespidi ühhe hea terwise jures, ning
andko neile armo, et nemmad terve ihho sees
ühhe wagga süddame ja melega omma önnis-
teggia auuks woiksid ellada. Sedda tehko tem-
ma Jesusse Kristusse meie kalli Lunnastaja pàr-
rast, Amen.

Tanno nende eest, kes pàrrast omma
lapsewodi kirrifule tulnud.

Tännagem ka Jummalat n. t. s.
N. N.

Kes pàrrast omma lapsewodi tâнна essi-
messel korral kirrifule tulnud.

Se helde ning armolinne Issand Jummal
olgo

olgo tännatud, kes neid nende lapsesoodi aial
keige kurja ning kahjo eest hoidnud ning nüüd
jälle nende terwise jure saatnud. Temma and-
ko neile emmadele omma rohke armu, et nemmad
moistaksid omma head Jummalat öiete tunda
ning tenida, ja omma lapsokessed Jesusse auuks
ülleskasvatada, et nendatao wannemad ning
lapsed Jummalakartusse sees woiksid ellada,
ning iggawesse ello päriaks sada Jesusse Kris-
tusse meie Isanda läbbi, Amen.

Tänno nende eest, kes lapsesoodi
sanud.

Tännagem ka Jummalat nende eest, ked-
da Jummal nende ihho koormast armo-
liffult päästnud ning nore so-uga
rõmustanud.

M. N. eest, kedda Jummal nore poiaga
rõmustanud

M. N. kellel Jummal nore tütre annud.

SE armolanne Jummal olgo tännatud, kes
neid emmaid nende koormast armoliffult
on päästnud. Temma lasko need lapsokessed
nende pühha ristmisse seädust möda ülleskas-
wada, et nemmad omma ello alal kurratit ning
keik temma asjad ning kombat woiksid ärra-
wandus.

wanduda, omma Jesust puhta süddamega teni-
da, ja nenda iggawesse ello pärriaks sada.
Need emmad aitko se armas Jummal jälle nen-
de endise terwise jure Jesusse Kristusse pärrast,
Amen.

Tänno furnutte pärrast.

Tännagem ka Jummalat n. t. s.

N. N.

tedda Jummal siit kurjast ilmast on
ärrakorristanud.

SE feigewäggewam Jummal, kes tedda om-
ma pühha nou järrele siit kurjast ilmast on
ärrakorristanud, andko neile fehadele rahholist
hingamist mulla sees, wimsel päwal ühhe rõom-
sa üllestousmist iggawessesks elluks. Ea wotko
neid, kes nende surma pärrast kurwaks sanud;
omma pühha Waimo armoga rõmustapa;
agga meid keif õppetago temma meles pidda-
ma, et ka meie peame surrema, et moistaksime
ühhe õnsa surma wasto targaste ennast wal-
mistada, ja ommal aial sestinnatsest waewa-
lisest ilmast õnsaste ärralahkuda. Sedda and-
ko se armas Jummal Jesusse Kristusse se õige
surma ärrawoitja pärrast, Amen.

Mahhahulutamisse Sannad.

SEie kobbhus on ka Jummalat pallu-
da,

da, et se abbiello saaks amsaste ning kas-
 sinaste meie seas petud. Niid
 tahhab ennast üts paar rahwast
 tahwad ennast monni paar rahwast
 abbiello sisse anda / mis mahhatulutakse.

essimest }
 teist } korda
 kolmat }

Peigmees on N. N.

Pruut on N. N.

Ons niid kellelgi middagi nende abbiello
 wasto rägimist / se tehto sedda aegsaste,
 ning olgo pärrast wait. Jummal and-
 ko neile omma armo ning õnne Jesusse
 Kristusse meie hinge peigmehe pärrast,
 Amen.

Se Jummal rahho / mis üllem on
 kui keik moistus, hoidko meie süd-
 damed ja meie meled Kristusse
 Jesusse sees iggawes:

seks elluks,

A M E N.

✠ (○) ✠

g 3

Mon-

Monningad Palwe = Laulud,
mis enne Maria titusse Laulo:

Minno hing auustab wägga n. t. f.
(Woib laulda.)

Wata Laulo = ramato 104 lehhe küljes.

Kristusse Tullemissse Pühhal.

Walmistage teed selle Isandale. Halleluja!
Halleluja!

Ning tehke temma tee-radda tassasels. Halleluja!
Halleluja!

Joulo Pühhal.

Uks laps on meile sündinud. Halleluja! Halle-
luja!

Uks poeg on meile antud. Halleluja! Halleluja!

Paasto Aial.

Kristus on meie eksitusse parrast hawatud.
Halleluja! Halleluja!

Ning meie pattude parrast risti podud. Halle-
luja! Halleluja!

Kristusse Üllestoumissse Pühhal.

Kristus on surmast üllestougnud, Halleluja!
Halleluja!

Ning on meile ello jälle tonud. Halleluja! Hal-
leluja!

Kristusse Taewaminnemisse Pühhal.

Kristus läks üles taewa, Halleluja! Halleluja!
Ning istub Jummal parramal täel. Hal-
leluja! Halleluja!

Nel-

3. Meäri Päwal.

Sie tänname sind helde Jummal, armas taewane Jäsa, et sinna omma armsa Poia käs, so alla olled pannud, et temma meid kässo need. missest ning Jummal wihhast pidbi peästä; meie pallume sind süddamest; anna meile nüüd woimust teige pattude peäle, et meie neid wihkame, mahhajättame, ning pühha ja õige ello sees sinno ees ellame, sesamma sinno armsa Poia meie falli õnnisteggia läbbi.

4. Kolme Kunninga Päwal.

Sie teigewäggewam, helde ning armolinne Jummal: les sinna need targad homikomaalt ühhe tähhe läbbi sinno Poia jure Betlemma olled juhhatanud; sind pallume süddamest: anna meile armo, et meie omma õnnisteggia omma süddamesse otsime ning leiame, ning temma jure ellawa usso ning pühha elloga, jame Jes. Krist. n. t. s.

5. Maria Pühkastamise eht Kuimla päwal.

Sie teigewäggewam, iggarwenne Jummal, les sinna waggale Simeonile olled tõeks teinud, mis sa pühha Waimo läbbi temmale ollid tootand et temma ei pidand sile ilmast enne lahkuma kui temma omma õnnisteggiat Jesust pidbi näggema; sind pallume meie süddamest: anna ka meile õige usso läbbi Jesust nähha, et meie tedda ka siin kurga ma- ilma ette woime tunnistada ning fita, n. t. s.

6. Maria Kulutamisse Päwal.

Sie tänname sind, oh iggarwenne Jummal, armas taewane Jäsa, et sinna rohkest armust

must meie waeste pattuste peäle olled ballastanud ning omma Poia meie heafs lastnud innimesseks sundida; meie pallume sind feigest süddamest: walgusta ning te targaks pühha Waimo läbbi meie süddamed ning meled, et meie sinno armo õiete õppime tundma, ning sinno Poia sundimisest, kan- natamisest ning surmast kasso sama, n. t. s.

7. Paasto Aial.

Sie tänname sind, armolinne, iggawenne Jummal, et sinna omma aino Poia peäle ei olle armo heitnud, waid tedda kelfide innimeste heafs olled surma sisse annud, et temma keif meie pattud piddi risti-pu peäle kandma ning ärrawoit- ma; meie pallume sind süddamest: puhhasta meid keifist pattudest et meie siin armo aial sinno armo rifis ellame, ning nenda ka wimatä so au riki same, sesamma sinno Poia, n. t. s.

8. Kristusse üllestousmisse Pühhal.

Sie tänname sind, helde ning armolinne Jum- mal, et sinna omma Poia surma läbbi pati- to ning surma pääst olled woimust ärrawotnud, ning tedda meie heafs kolmandamal päwal ülles- ärratanud, et meie temma läbbi piddime õigeks ning waggaks sama; anna nüüd melle armo, et meie sedda feigest süddamest ussume, ning omma üllestousnud õnnisteggia auuks udes ellus elä- me, n. t. s.

9. Kristusse Täewaminnemisse Pühhal.

Sie tänname sind, armolinne Jummal, meie
9 5
armas

armas taewane Jēsa, et sinno targa nou lābbi sinno armas Poeg meie kassuks taewa lāinud, ning meie eest ikka pallub; anna meille armo, et meie nüüd ka, nenda kui meie kōhhus on, waimoliikkul kōmbel ühhe pūhha ello ning himmoga temmaga taewa lāhhāme, ning temma sanna kuleme n. t. j.

10. Nellipūhhil.

SEie tānname sind, helde, iggawenne Jummal, et sinna omma pūhha Waimo keilile ustiikkudele olled tōotanud, et temma neid keige tōe sisse pead juhhatama; anna ka meille armo, et meie pattudega pūhha Waimo ei kurbasta, waid et meie ommad süddamed temma hōnēks anname, ning ikka temma sanna kuleme, Jēsusse Kristusse sinno armsa Poia meie Jēsanda pārrast.

11. Kolm-aino Jummal Pūhhal.

SEie tānname sind, oh keigewāggewam, iggawenne Kolm-ainus Jummal, et sinna meid olled lunnastanud, ning nou leidnud, kuis meie sinnoga piddime ühte sama; meie pallume sind süddamest: sünnita meid ueks innimesseks pūhha Waimo lābbi, et meie ue süddamega ülle keige asjade sind woimekarta, armastada ning sinno peäle lota, Jēsusse Kristusse meie Jēsanda pārrast.

12. Neil Pūhhapāiwil pārrast kolm-aino Jummal pūhha.

SHelde Jummal! armastaewane Jēsa, sinna tunnistad ühhe kalli wandega, et sul ei olle melehead pattuste innimeste hukatussest ning

ning surmast, waid tahhad, et nemmad peawad
pattust pöörma, ning sinno mele pärrast ellama;
sind pallume meie feigest süddamest, wotta armust
ka-utada feik meie patto süüd, ning pääw päwalt
meie süddamed puhastada Jესusse Kristusse
meie falli õnnisteggia pärrast.

13. Ristia Joannesse Pāwal.

SH feigewāggewam, helde ning armolinne
Jummal, kes sinna pūhha ristiat Joannest
olled lāffitanud, et temma pattustpöörmissē õppe-
tusse lābbi meie Jēsandale Jესussele pididi teed
walmistama, ning õnnistusse tundmist pattude
andeks andmissēks õppetama; sind pallume meie
süddamest: lasse sinno armo walgust ning wāgge
paista meile ning feikile, kes istwad pimmedusses
ning surma warjus, ning sata meie jallad ehk sūd-
dame himmud rahho tee peāle, Jესusse Kristusse
n. t. s.

14. Maria Katsma-minnemisse Pāwal.

SH armolinne, iggawenne ning helde taewane
Jēsa, kes sinna pūhha Waimo lābbi Elisa-
betile olled teāda annud, et se õnnistud Abra-
hami seme Jesus Kristus Mariast pididi ilmale
sündima; anna meile armo, ning te targaks meie
süddamed sinno armo walgusse ning wāe lābbi,
et meie ka sinno armsa Poia õiete õpplime tund-
ma, feige patto wasto abbi ning armo temma
lāest osima ning sama, ja nenda sinno au ning õn-
nis.

nistusfe riki parrime sesamma sinno Voia Jesusse
n. t. f.

15. Mihkli Pärwal.

S H feigewäggewam, armolinne Jummal, fes
sinna ommad pühhad Inglid sinno sure nim-
me auuks ning fitusseks olled lonud ja läkkitad
neid ka nende tenistusseks, fes sedda iggawest ön-
nistust peawad parrima; anna meie armo et meie
neid süddamelikko pattustpoormisse ning pühha
elloga woifime rõmustada, et meie nenda woime
sinno tahtmist tehha Ma peäl, kui Inglid tae-
was; hoia ning faise meid armust pühha Ingli-
dega meie ello otsani, et meie parrast nendega sind ig-
gawest woime elta niag tännada, Jesusse Kristus,
se n. t. f.

16. Jummalala Käsust.

S H feigewäggewam, pühha ning õige Jum-
mal, fes sinna feik pattud wägga wihtad,
ning separrast omma Voia läkkitanud seie ilma sis-
se, et temma kurrati tööd ehk pattud pididi ärrarik-
kuma, ning et kässo õigus meie sees pididi sündi-
ma; meie pallume sind süddamest: aita nüüd meid
waesi rammotumaid, et meie pühha Waimo läbbi
sinno kässo järrele kui waggad lapsed ellame, ning
pühha ja õige elloga sind tenime, Jesusse n. t. f.

17. Pühhaft Risti-Uksust.

A Rimas Jesand, feigewäggewam Jummal,
felle läest feik head ning täielikkud annid tulle-
wad, sa tead, et ükski ei woi ennesele ommast
wäest

maest õiget usko anda, sepärrast pallume meie süd-
 Damest: anna omma pühha Waimo läbbi meile
 õiget usko, et meie omma Jssandat Jesust õiete
 õppime tundma, temma sanna ikka kuulma ning
 nenda kindla lotusse läbbi temmaga ühte meie ot-
 sani jama, Jesusse n. t. s.

18. Palwest.

S helbe, armolinne ning tõssine Jummal,
 kes sinna meid olled kästnud palluda ning
 rōotanud feikide palwed kuulda, kes omma patto
 hädda tundwad, lahhetsewad ning sinno käest ab-
 bi otswad; anna meile armo, et ka meie woime
 waimus ning tões sind palluda, ning nenda furra-
 ti, patto ning ma ilma nou-andmisse peäle woi-
 must sada, Jesusse Kristusse n. t. s.

19. Ristmisfest.

S Feigewäggewam Jummal, armas taewane
 Jssa, kes sinna omma armsa Poia meile
 lunnastajaks olled annud, ning temma läbbi püh-
 ha ristmisse ning uestsündimisse olled seädnud, et
 meie plddime ommast pattust lahti ning sinno rikk-
 sama; anna meile nüüd armo, et meie omma pat-
 tust süddant iggapäwase lahhetsemisse ning pat-
 tust, pöõrmisse läbbi ärra upputame, ning feige
 patto ning furja himmudega surretame, et se uus
 innimenne ehk südda woiks ette tulla, ning sinno
 meie Jummal ees õige ning pühha ello sees ella-
 da. Jesusse Kristusse n. t. s.

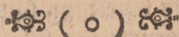
20. Püh-

20. Pühhašt Öhto-sõma aiašt.

Sie tänname sind, armas Jummal, helde
taewane Jēsa, et sinna omma armsa Poia
olled lākkitanud meile lunnastajaks, kes omma ka-
li kibbeda kannatamisē ning surma māllestusēs
se pühha öhto-sõma-aia on seādnud; anna mei-
le armo et meie ölete õppine moštma, kui wägga
meie helde õnnisteggia meid on armastanud, ning
lunnastamisē lābbi meile saatnud, et meie temma
lābbi keigest kurjast ning pattust peame lahti sama;
pühhasta ning parranda meie süddamed pühha
Waimo lābbi, et meie omma õnnisteggia lunnas-
tamisēst iggapāārw woime abbi ning kasso sada,
sesamma meie kalli lunnastaja pārrast.

21. Pārrast Öhto-sõma-aega.

Mie tänname sind, armolinne Jummal, et sa
meid omma Poia lābbi olled lunnastanud,
ning sešinnatse kalli armo māllestusēs meid tem-
ma kalli ihho ning werrega sōstnud ning jootnud;
meie pallume sind süddamest, lasse se meile figgida,
et meie keif pattud, mispārrast meie armas Jēsus
on surnud süddamest wihtame õiges uskus wāg-
ge wottame, kannatlikkud olleme, ning isfeskis
tullise armastusē sees ellame, sinno armsa
Poia meie Jēsanda Jēsusē Kris-
tusē pārrast.

Lau-

Laulatamisſe Sannad.

Selle Kolm = aino Jummal
Jummal se Jſſa, ning se Poia, ning se
pühha Waimo nimmet, Amen.

Urmad Söbrad.

Sesinnane paar rahwast,
Peigmehhe nimmi on N. N.

Prudi nimmi on N. N.
tahtwad ennast abbiello ſiſſe anda. Et nüüd
ühhelgi tännini ei olle olnud middagi rägimist
nende abbiello wasto, ei pea ka ühhelgi lubba
ollema päraſt ſedda aega middagi nende
abbiello wasto rägida.

Sepärraſt tüſſin minna ſinnult,
Peigmees

Pruut,

kas ſinno ſüddame nou on, et ſinna tah-
had

Omima Prudi N. N. ommaſ naeſeſ
wötta

Omima Peigmeest N. N. ommaſ mehheſ
wötta,

ning temmaga ellada ning kannatada
keik / mis Jummal ſinno peäle panneb,
head ning kurja, rõmo ning willetsuſt,
riffuſt ning waesuſt, egga tahha ennast
tem-

temmast ärralahhutada, enne kui Jummal isfe teid lahhutab surma läbhi.

Ons sul nüüd se meel ning nou, siis ütle teitide kuuldes selgeste:

Jah Jummal nimmel.

Menda küssin minna ka sinust

Pruut n. t. f.

Wahhetage nüüd abbiello sõrmuksed.

Andke ka teine teisele kät.

Mis Jummal on ühte pannud, sedda ei pea ükski innimenne lahutamata.

Sepärrast, et teie nüüd ennast abbiello sisse annate, ning sedda Jummal nimmest ette tunnistate, ja teine teisele sõrmuksed ning kät õllere annud, laulatan minna teid ühte abbiello-rahwaks.

Jummal se Issa / Jummal se Poia ning Jummal se pühha Waimo nimmel, Amen.

Wulge nüüd Jummal sannaast, mis abbiello on, ning kuida Jummal sedda on seadnud.

Menda ütles Jummal Issand:
Se ep olle mitte hea, et innimenne
ne

ne üfsi on, minna tahhan temmale
abbi tehha, mis temma koghane
on.

Siis laskis Issand Jummal
raske unne Aldama peäle tulla, et
temma uinus maggama, ning wot-
tis ühhe temma külje luist, ning
panni sedda asset finni lihhaga,
ning Issand Jummal teggi sedda
külje-luud, mis ta Aldamast wot-
nud, naeseks, ja satis tedda Aldama
jure. Siis ütles Aldam: se on
nüüd lu minno luust, ning lihha
minno lihhas, tedda peab mehhe-
naeseks hütama, sest et temma meh-
hest on woetud; sepärrast jättab
mees omma isä ning emma mah-
ha, ning jääb naese jure, ning nem-
mad peawad ollema üks lihha.

Et tele ennast nüüd ollete Jummal nimmet
abbiello sisse annud, siis kuulge esmale Jum-
mala sanna sest abbiellust.

Nenda ütles pühha Paulus:

h

Nae-

Naesed, kuulge omma mees-
te sanna, nenda kui Issanda sanna,
sest mees on naese pea, nenda kui ka
Kristus on koggodusse pea, ja tem-
ma on omma ihho õnnisteggia. Ag-
ga kui koggodus on Kristusse mele-
walla al, nenda ka naesed omma
meeste melewalla al feige asja sees.

Mehhed, armastage ommad
naesed, nenda kui Kristus ka on ar-
mastanud sedda koggodust, ja on
isse-ennast selle eest arra-annud, et
temma tedda pididi pühhitsema, ja
puhtaks pessema wee-pessemisfe
lääbi sanna sees, et temma sedda
koggodust ennesele pididi seädma
ausaks, kel ep olleks ühtegi wigga eg-
ga kortso egga muud seddasarnast,
waid et temma pididi ollema pühha
ning laitmatta; nenda peawad ka
mehhed ommad naesed armastama
kui omma ennesteh ihhud. Kes omma
naest

naest armastab, se armastab isse
ennast; sest ükski ep olle ial omma
ennese lihha wihtanud, waid tem-
ma toidab ning hoiab sedda, nen-
da kui ka Issand sedda koggodust.

Teisels.

Aaulge ka sedda risti, mis Jummal abbiel-
lo peäle on pannud.

Nenda ütles Jummal naese wasto:

Minna tahhan sulle wägga pal-
jo waewa sata, kui sa kâima peäle
saad; sinna pead waewaga lapsi
ilmale toma, ning sinno tahtminne
peab so mehhe tahtmissse järrele olle-
ma, ning temma peab sinno ülle
wallitsema.

Ning Mehhe wasto ütles Jummal:

Sepärrast et sinna olled kuulnud
ommo naese sanna, ning sõnud sest
puust, mis minna sind keelsin, üt-
teldest: sinna ei pea sest mitte sõma:

h 2

ärre-

ärranetud olgo se Ma sinno pärrast,
 waewaga pead sinna sest söma om-
 ma ello aega; kibbowitso ning ohha-
 laid peab temma sinnule kaskwata-
 ma, ning sinna pead wälja rohhud
 söma: omma palle higgi sees pead
 sinna leiba söma, senni kui sa mullaks
 saad, sest sestsammast olled sa woetud.
 Sest sinna olled põrm, ning pead jäl-
 le põrmuks sama.

Kolmandama f s.

(Kui teie omma abbiello Jummal
 tahtmisfe järrele hakkate ning aiate) siis
 peab se teie rõõm ollema, et teie teate ning
 ussute, et teie abbiello on Jummal
 pärrast: sest nenda on kirjotud: Jummal
 loi sedda innimest ennese sarnatseks, Jumi-
 mala sarnatseks loi temma tedda; temma
 loi neid mehheks ja naeseks; ning Jummal
 õnnistas neid, ning Jummal ütles nende
 wasto: saatke suggu ja figgige, ning täitle
 se Ma täis, ning saatke sedda enneste alla,
 ning wallitsege üle kallade merres, üle lin-
 dude

dude taewa al, ning ülle teige ellajatte, mis
Ma peäl liguwad. Ning Jummal watas
teige se peäle, mis temma õli teinud, ning
wata, se olli wägga hea.

Sepärrast ütleb ka kunningas Salomon:
Kes ühhe hea naese saab, se saab hea asja,
ning saab Issandalt õnnistust.

Pallugem:

Oh armolinne Issand Jummal! kes
sa meest ning naest olled lonud, ning ab-
biello seadnud, ning peälegi ihho so-uga
õnnistanud, ning se läbbi sedda sallaja
asja enne tähhendanud, et sinno armas
Poeg Jesus Kristus omma prudi, selle
pühha risti foggodusse, prigimees piddi
ollema; meie pallume sinno pohjatuma
armo: ärra lasse sedda abbiello mitte hut-
ta ning nurja misina; waid pühhitse ning
hoia sedda meie seas, ja anna sellesinnat-
sele abbiello=rahwale armo ihho ning hin-
ge polest, et nemmad wottaksid sind karta
ning armastada, ning sinno rahho sees üh-
hemelelissed olla, Jesusse Kristusse meie
Issanda läbbi, Amen.

Issa meie, kes sa olled taewas n. t. s.

Se Xpsand, ðnnistago teid
ning hoidko teid.

Se Xpsand, walgustago om-
ma palle ülle teid, ning olgo
teile armolinne.

Se Xpsand, tõstko omma pal-
le teie peäle, ning andko tei-
le omma rahho!

Se armolinne Jummal andko teile ar-
mo, et teie omma abbiello Jummal
tahtmisfe järrele woiksite hakkada ning
aiada, ning sedda õnne, mis Jummal
wagga abbiello rahhwale on tõotanud,
sada. Jummal pühha Waim juhha-
tago teid õige tele, Amen.

Mist

Ristmissse Sannad.
 Selle kolm-aino Sum-
 mala

Summala se Jessa, Summala
 se Poia ning Summala se pühha
 Waimo nimmel, Amen.

Mis peab lapse nimmi ollema?

Minne ärra sinna rojane waim/
 ning anna maad pühhale Waimule!
 N. N. Wotta pühha risti täht om-
 ma otsa ning omma rinna ette

ühheks meletulletamissesks/

Et sind ristitakse Kristusse peäle, kes sinno
 heaks on risti lödud, ning et sinna keigest pead
 ossa sama, mis Kristus omma kannatamisse
 ning surma läbbi sinnule on saatnud; ning et
 sinna kannatlikko süddamega keif risti surmani
 pead kandma, mis temma sinno peäle panneb.

Pallugem :

Oh feigewäggewam/ iggawenne Zum-
mal, meie Jesanda Jesusse Kristusse Jes-
sa/ minna hian sind appi sesinnatse sinno
sullase M. M. (immar daja M. M.) pärrast/
tes sinno ristmisse anni pallub, ning sinno
iggawest armu waimolikko uestundimisse
läbbi tahhab. Wotta tedda wasto, Jesand/
nenda kui sinna olled ütelnud : palluge,
siis peab teile antama, otfige, siis peate teie
leidma, kopputage, siis peab teile lahti teh-
tama. Sepärrast anna nüüd sedda head
sellele, tes pallub, ning te uks lahti selle-
le, tes kopputab, et temma se taewase pes-
semisse iggawest õnnistust woits sada,
ning sinno iggawest riki pärrida, mis sin-
na armust olled töötanud, Jesusse Kris-
tusse meie Jesanda läbbi, Amen.

Pallugem weel :

Oh feigewäggewam, iggawenne Zum-
mal, tes sinna wee. uppurusse läbbi om-
ma kange kotho pärrast sedda uskmat-
tilma olled ärra upputanud, ning sedda
usklikko Noa kahhetšakesi omma sure ar-
mo pärrast hoidnud, ning sedda kangekae-
last

last Warao feige temma wäega punnase
 merresse ärra-upputanud, ja omma Is-
 raeli rahwast fuiwalt läbbi saatnud, ning
 olled sega omma ristmisse pessemist, mis
 pärrast piddi tullesma, ennetähhendanub,
 ning omma armsa Poia meie Jesanda
 Jesusse Kristusse ristmisse läbbi sedda
 Jordanit ning feik wet õnsaks ning roh-
 teks ärrapessemisfeks olled pühhitsenud
 ning seadnud. Meie pallume sesinnatse
 sinno Poia pärrast sinno pohjatuma ar-
 mo, ballasta sesinnatse omma sullase M.
 M. (üm-mardaja M. M.) peäle, ning õn-
 nista tedda õige ussoga wainus, et sesin-
 natse õnsa wee läbbi temma sees woiks
 ärra-uppuda ning kadduda feik, mis
 temmale Adamast on sündinud, ning mis
 temma ka isse se peäle on teinud, et tem-
 ma ussematumatte arrust woiks ärralah-
 tuda, pühha risti-koggodusse laewa sees
 fuiwalt rahhul olla, ning iggal aial tulli-
 ne wainus, rõmus lotusses sinno püh-
 ha nimme õiete tunda, karta ning armas-
 tada, et temma feige usflikudega igga-
 west ello woib sada / kui sinna olled töö-
 tanud Jesusse Kristusse meie Jesanda
 pärrast.

Minna wainun sind ärra, sinna ro-
jane wain, Jummalase Issa, ning se
Poia, ning se pühha Waimo nimme/ et
sinna ärralahhäd sesinnatse Jesusse Kris-
tusse sullafest, (ümmandajast) nimmega
N. Amen.

Kuulgem pühha Markusse pühha Ewange-
liummi:

Uing nemmad tõid lapsõkesse Jesusse
jure, et temma neisse piddi puutma;
agga Jügrid sõitlefid nende peäle, kes
neid tõid. Agga kui Jesus sedda näggi,
sai temma meel wägga halgete, ning
ütles nende wasto: lasle need lapsõkes-
sed minno jure tulla, ning ärge keelge
neid; sest nisugguste pärralt on Jum-
mala riik. Tõest minna ütlen teile: kes
Jummalas riiki wasto ei wotta kui laps,
se ei sa mitte senna sisse, ning temma
wottis neid kaenla, panni käd nende peäle,
ja õnnistas neid.

Pallugem:

Issa meie, kes sa olled taewas n. t. s.
Se Issand hoidko sinno sissetul-
lemist

lemist ning wäljaminnemist nüüd ning
iggawest/ Amen.

N. Kas sinna wañnud ärra kurratit?

Jah minna wañnun tedda ärra.

Ming keit temma tõdd ning teggo?

Jah.

Ming keit temma asjad ning kumbed?

Jah.

N. Kas sinna ussüd Jummalas se Jäsa
keigewäggewama taewa ning Ma Lõja
sisse?

Jah minna ussun.

N. Kas sinna ussüd Jeesusse Kristusse
temma aino Põla meie Jäsenda sisse/ kes
on sadud pühast Waimust/ ilmale todud
neitsist Mariast, kannatanud Pontius-
se Pilatusse al/ risti peäle podud/ sur-
nud ning mahhamaetud; alla läinud põr-
go hauda/ kolmandamal päwal jälle ül-
lestousnud surnust, illeslāinud taewa,
istub Jummalas omma keigewäggewa-
ma Jäsa parramal kael/ seält temma
tulleb kōhhut moissima ellawatte ning sur-
nutte peäle?

Jah minna ussun.

N. Kas

N. Kas sinna ussud pühha Waimo
sisse/ übt pühha risti-koggodust, pühhade
ossasamist, pattude andeks-andmist, lihha
sillestousmist, ning iggawest ello?

Jah minna ussun.

N. Kas sinna tahhad ristitud sada?

Jah Jummal nimmet.

N. Minna ristin sind Jummal
se Issa, Jummal se Poia, ning
Jummal pühha Waimo nimmet.

Se feigewäaggeram Jummal, ning
meie Issanda Jesusse Kristusse Issa, kes
sind N. N. ueste sünnitanud wee ning
pühha Waimo läbbi, ning sinnule teit pat-
tud andeks annud, se kinnitago sind om-
ma armoga iggawessets elluks, Amen.

Se Issand, õnnistago sind,
ning hoidko sind;

Se Issand, walgustago om-
ma palle ülle sind, ning ol-
go sulle armolinne,

Se

Se Jssand, töstfo omma pal-
le sinno peäle, ning andfo
sulle omma rahho, Amen.

Se armolinne Jummal andfo armo/
et se lapsokenne woits üllestaswada se su-
re Jummalale mele pärrast ning auuts/om-
ma wannematte römüts, ning omma en-
nese hinge önnistusets.

Algga teie/ kes teie lapse asseimel furrati
tööd ning teggo, asjad ning tombed olle-
te ärrawännud, tulletage omma mele/
mis teie omma ristmisses Jummalale
ollete töotanud, ning mis meie Jssand Je-
sus Kristus ütleb: Kui teie ei põra ümber
ja ei sa kui need lapsokessed, siis ei sa teie
mitte taewa-riki. Algga se armolinne
Jummal andfo armo teile ning selle laps-
kessle Jესusse Kristusse meie Jss-
sanda pärrast, Amen.

Jummalale rahho olgo teiega,
Amen.

✠) • (✠

Pal

Palwe Matmisse jures.

Mullast olled sinna lodud;
 Mullast pead sinna sama;
 Mullast arratab sind Jesus Kristus sinno
 Önnisteggia jälle wiimsel påwal üles.

Pallugem:

S! . feigewäggewam ning ar-
 molinne iggawenne Jummal
 fes sinna pattude parrast innimes-
 se peäle olled pannud, et temma
 peab surrema, fes sinna fa (et inni-
 messed ei piddand iggaweste sur-
 ma sisse jama) omma ainosündi-
 nud Poega Jesust Kristust olled
 surma sisse annud; kennel ep olnud
 ühtegi patto; ning nenda omma
 Poia surma läbbi sedda önnie feifile
 uskliffudele ning waggadele olled
 saatnud, et surm ei woi neile kahjo
 tehha. Põra nüüd omma Jõsa
 palle omma waeste laste pole, ning
 anna meile sinno rohke armo, et
 meie

meie siin ühhes ko-us olleme sinno fi-
 tusseks ning auuks, ning et meie sesin-
 natse matmisse jures omma mele tul-
 letame, et ka meie (kui sinna tahhad
 ning meid kutsud,) peame surrema
 ning mullaks sama, ja et meie õppime
 hästi moistma, et meil sesinnatse wil-
 letsa ello sees kindlat asset ei olle. Un-
 na, oh armolinne Jummal, omma ar-
 mo, et meie sedda takka nouame, mis
 iggawenne on, ning sesinnatse hädda-
 lisse ello sees nenda ellame sinno püh-
 ha tahtmisse järrele, et meie sesinnat-
 se meie wennaga (õega) wiimisel pä-
 wal üllestouseme iggawessseks el-
 luse, sinno armsa Poia Jeesuse Kris-
 tusse meie Issanda pärrast/
 Amen.

Pallugem weel:

Issa meie, kes sa olled taewas,
 n. t. s.

Se

Se Gsſand, ðnniſtago ſind,
ning hoidfo ſind.

Se Gsſand, walguſtago om-
ma palle ðlle ſind, ning olgo
ſulle armolinne.

Se Gsſand, tōſtko omma pal-
le ſinno peāle, ning andfo
ſulle omma rahho,
Amen.

